

K J S

King James bibeln på svenska
[2 Krönikeboken]

Juli 2022

Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

Kapitel 1

1 Och Solomon, Davids son, styrktes i sitt kungarike, och HERREN hans Gud var med honom, och gjorde honom större i övermått.

2 Då talade Solomon till hela Israel, till befälen över tusental och över hundratal, och till domarna, och till var styresman i hela Israel, fädernas främsta.

3 Så Solomon, och hela församlingen med honom, gick till den höjden som *fanns* i Gibeon; ty där fanns Guds församlings tabernakel, vilket HERRENS tjänare Mose hade gjort i ödemarken.

4 Men Guds ark hade David hämtat upp från Kirjathjearim till *den plats som* David hade förberett åt den: ty han hade rest upp ett tält för den i Jerusalem.

5 Därtill det mässingsaltaret, som Bezaleel, Uris son, Hurs son, hade gjort, ställde han framför HERRENS tabernakel: och Solomon och församlingen sökte det.

6 Och Solomon gick upp dit till mässingsaltaret inför HERREN, vilket *stod* vid församlingens tabernakel, och offrade tusen brännoffer på det.

7 Under den natten uppenbarade sig Gud för Solomon, och sade till honom, Be om vad jag skall skänka dig.

8 Och Solomon sade till Gud, Du har visat stor barmhärtighet mot David, min far, och har fått mig att regera i hans ställe.

9 Nu, O HERRE Gud, låt ditt löfte till min far David befästas: ty du har gjort mig till kung över ett folk lika talrikt som jordens stoft.

10 Ge mig nu vishet och kunskap, att jag må gå ut och komma in inför detta folk: ty vem kan döma detta ditt folk, *som är så* stort?

11 Och Gud sade till Solomon, Eftersom detta fanns i ditt hjärta, och du inte har bett om rikedom, skatter, eller ära, inte heller om dina fienders liv, ej heller har bett om ett långt liv; utan har bett om vishet och kunskap åt dig själv, att du må *kunna* döma mitt folk, över vilket jag har gjort dig till kung:

12 Vishet och kunskap *är* beviljat dig; och jag kommer *också* ge dig rikedom, och skatter, och ära, såsom ingen av de kungarna har haft som *har varit* före dig, inte heller skall någon efter dig ha så.

13 Sedan kom Solomon *ifrån sin resa* till den höjden som *fanns* i Gibeon till Jerusalem, från inför församlingens tabernakel, och regerade över Israel.

14 Och Solomon samlade vagnar och ryttare: och han hade 1 400 vagnar, och 12 000 ryttare, som han placerade i vagnstäderna, och hos kungen i Jerusalem.

15 Och kungen gjorde silver och guld *lika talrikt* i Jerusalem som stenar, och cedrar gjorde han lika talrika som sykomorträden som *finns* i dalen.

16 Och Solomon ordnade att hästar hämtades från Egypten, och

linnegarn: kungens köpmän fick linnegarnet till ett *bestämt* pris.
17 Och de förde upp, och hämtade från Egypten en vagn för sexhundra *siklar* silver, och en häst för hundrafemtio: och de hämtade så ut *hästar* åt hittiternas alla kungar, och åt Syriens kungar, genom deras försorg.

Kapitel 2

1 Och Solomon beslutade sig för att bygga ett hus åt HERRENS namn, och ett hus för sitt kungarike.
2 Och Solomon ropade ut 70 000 män till att bära bördor, och 80 000 till att hugga i berget, och 3 600 till att hålla uppsikt över dem.
3 Och Solomon sände till Tyres kung Huram, sägande, Såsom du handlade mot min far David, och sände honom cederträ för att *han skulle* bygga sig ett hus att bo i, *handla också så mot mig*.
4 Se, jag bygger ett hus åt HERREN min Guds namn, så att tillägna *det* honom, och för att inför honom tända väldoftande rökelse, och till beständigt skådebröd, och till brännoffer morgon och kväll, på sabbaterna, och vid nymånaderna, och vid HERREN vår Guds högtider. Detta *är en stadga* för evigt åt Israel.
5 Och huset som jag bygger *är* stort: ty stor *är* vår Gud över alla *andra* gudar.
6 Men vem förmår att bygga honom ett hus, då himlen och himlarnas

himmel inte kan rymma honom?
Vem *är* då jag, att jag skulle bygga honom ett hus, förutom för *det* att tända rökelse inför honom?
7 Sänd mig nu därför en man *som är* skicklig i att arbeta med guld, och med silver, och med mässing, och med järn, och med purpur, och karmosinrött, och blått, och som har färdighet att snida tillsammans med de skickliga männen som *är* hos mig i Judah och i Jerusalem, vilka min far David tillhandahöll.
8 Sänd mig också cederträ, granträ, och algumträ, från Libanon: ty jag vet att dina tjänare har färdighet att hugga virke på Libanon; och, se, mina tjänare *skall vara* med dina tjänare,
9 Ja för att bereda mig virke i rikligt mått: ty det huset som jag är på väg att bygga *skall vara* härligt stort.
10 Och, se, jag kommer ge åt dina tjänare, de timmermännen som hugger virke, 20 000 mått stött vete, och 20 000 mått korn, och 20 000 bath vin, och 20 000 bath olja.
11 Sedan svarade Huram, Tyres kung, genom en skrivelse, vilken han sände till Solomon, Eftersom HERREN har älskat sitt folk, har han gjort dig till kung över dem.
12 Huram sade därtill, Välsignad *vare* HERREN Israels Gud, som gjorde himmel och jord, som har gett åt kung David en vis son, begåvad med klokhet och förstånd, som förmår att bygga ett hus åt HERREN, och ett hus åt sitt kungarike.

13 Och jag har nu sänt en skicklig man, begåvad med förstånd, tillhörande Huram min fars,
14 Sonen till en kvinna av Dans döttrar, och hans far *var* en man från Tyre, skicklig att arbeta med guld, och med silver, med mässing, med järn, med sten, och med trä, med purpur, med blått, och med fint linnetyg, och med karmosinrött; också *skicklig* att snida alla slags sniderier, och att utröna varje påfund som skall ges åt honom, tillsammans med dina duktiga män, och med min herre Davids, din fars, duktiga män.
15 Låt honom nu därför sända till sina tjänare det vetet, och kornet, oljan, och vinet, som min herre har talat om:
16 Och vi kommer hugga virke ur Libanon, så mycket som du skall behöva: och vi kommer hämta det till dig på flottor via havet till Joppa; och du skall föra upp det till Jerusalem.
17 Och Solomon räknade alla främlingar som *fanns* i Israels land, efter den räkningen varmed hans far David hade räknat dem; och de befanns *vara* 153 600.
18 Och han satte 70 000 av dem *till att vara* bärare av bördor, och 80 000 *till att vara* huggare i berget, och 3 600 tillsyningsmän för att tilldela folket arbete.

Kapitel 3

1 Sedan började Solomon att bygga HERRENS hus på berget Moriah i

Jerusalem, där *HERREN* visade sig för hans far David, på den platsen som David hade förberett, på jebusiten Ornans tröskplats.

2 Och han började att bygga på den andra *dagen* i den andra månaden, i sitt fjärde regeringsår.

3 Dessa *är* nu *de ting vari* Solomon blev instruerad för byggandet av Guds hus. Längden i alnar enligt det första måttet *var* sextio alnar, och bredden tjugo alnar.

4 Och förhuset som *var* framför *huset*, *dess* längd *var* i enlighet med husets bredd, tjugo alnar, och höjden *var* etthundratjugo: och han överdrog det innantill med rent guld.

5 Och det stora huset beklädde han med granträ, vilket han bedrog med finguld, och satte därpå palmer och kedjor.

6 Och han prydde huset med ädelstenar som utsmyckning: och guldet *var* guld från Parvaim.

7 Han överdrog också huset, bjälkarna, karmarna, och dess väggar, och dess dörrar, med guld; och snidade keruber på väggarna.

8 Och han gjorde det allra heligaste huset, vars längd *var* i enlighet med husets bredd, tjugo alnar, och dess bredd, tjugo alnar: och han överdrog det med finguld, *utgörande* sexhundra talenter.

9 Och spikarnas vikt *var* femtio siklar i guld. Och han överdrog de övre kamrarna med guld.

10 Och i det allra heligaste huset gjorde han två keruber i bildhuggeriarbete, och överdrog dem

med guld.

11 Och kerubernas vingar var tjugo alnar långa: ena vingen *på den ena keruben var fem alnar*, sträckande sig *ända* till husets vägg: och *likaså* den andra vingen *var fem alnar*, sträckande sig *ända* till den andra kerubens vinge.

12 Och *ena* vingen på den andra keruben *var fem alnar*, sträckande sig *ända* till husets vägg: och *också* den andra vingen *var fem alnar*, slutande sig till den andra kerubens vinge.

13 Dessa kerubers vingar bredde *alltså* ut sig tjugo alnar: och de stod på sina fötter, och deras ansikten *var vända inåt*.

14 Och han gjorde förlåten *av blått*, och purpur, och karmosinrött, och fint linnetyg, och gjorde keruber på den.

15 Han gjorde också två pelare framför huset, trettiofem alnar höga, och pelarhuvudet som *satt* ovanpå var och en av dem *var fem alnar*.

16 Och han gjorde kedjor, *såsom* i koret, och satte *dem* på pelarnas huvuden; och *han* gjorde hundra granatäpplen, och satte *dem* på kedjorna.

17 Och han reste upp pelarna framför templet, den ena på högra sidan, och den andra på den vänstra; och gav den på högra sidan namnet Jachin, och den på vänstra namnet Boaz.

Kapitel 4

1 Dessutom gjorde han ett mässingsaltare, dess längd tjugo alnar, och dess bredd tjugo alnar, och dess höjd tio alnar.

2 Han gjorde också ett gjutet hav, tio alnar från kant till kant, runt *allt* omkring, och dess höjd fem alnar; och ett snöre med *längden* trettio alnar omslöt det runtom.

3 Och under det *fanns* oxars likhet, vilka omslöt det runtom: tio på en aln, omslutande havet runtom. Två rader av oxar göts, när det *blev* gjutet.

4 Det stod på tolv oxar, tre tittande mot norr, och tre tittande mot väster, och tre tittande mot söder, och tre tittande mot öster: och havet *var placerat* ovanför på dem, och alla deras bakre delar *var vända inåt*.

5 Och dess tjocklek *var* en handsbredd, och dess kant *var* som en bägares kants arbete, med liljeblommor; *och* det tog emot och rymde tretusen bath.

6 Han gjorde också tio *tvättkar*, och ställde fem på högra sidan, och fem på den vänstra, för att tvätta i dem: sådana ting som de offrade till brännoffer tvättade de i dem; men havet *var till* för prästerna att tvätta sig i.

7 Och han gjorde tio ljusstakar av guld enligt deras utformning, och ställde *dem* i templet, fem på högra sidan, och fem på den vänstra.

8 Han gjorde också tio bord, och placerade *dem* i templet, fem på

högra sidan, och fem på den vänstra. Och han gjorde hundra skålar av guld.

9 Därtill gjorde han prästernas gård, och den stora gården, och dörrar för gården, och överdrog deras dörrar med mässing.

10 Och han placerade havet på högra sidan om östra änden, mittemot syd.

11 Och Huram gjorde grytorna, och skovlarna, och skålarna. Och Huram slutförde det arbetet som han skulle göra för kung Solomon för Guds hus;

12 *Nämligen*, de två pelarna, och kloten, och pelarhuvudena *som satt* ovanpå de två pelarna, och de två nätverken för att täcka de två pelarhuvudenas klot *som var* ovanpå pelarna;

13 Och fyrahundra granatäpplen på de två nätverken; två rader med granatäpplen på vart nätverk, för att täcka de två pelarhuvudenas klot *som satt* på pelarna.

14 Han gjorde också *tvättställ*, och han gjorde kar på *tvättställen*;

15 Ett hav, och tolv oxar under det.

16 Också grytorna, och skovlarna, och gafflarna, och alla dithörande föremål, gjorde hans far Huram, av blank mässing, åt kung Solomon för HERRENS hus.

17 På Jordanslätten göt kungen dem, på lermarken mellan Suckoth och Zeredathah.

18 Solomon gjorde så alla dessa föremål i stort överflöd: ty mässingens vikt kunde inte utrönas.

19 Och Solomon gjorde alla de

föremålen *som var till* Guds hus, också det gyllene altaret, och borden på vilka skådebrödet *sattes fram*;

20 Därtill ljusstakarna, av rent guld, med sina lampor, att de skulle brinna på föreskrivet vis inför koret;

21 Och blommorna, och lamporna, och tängerna, *gjorde han av* guld, *och det var* yppersta guld;

22 Och ljussläckarna, och skålarna, och skedarna, och rökelsekaren, *av* rent guld: och husets ingång, dess inre dörrar för den allra heligaste *platsen*, och tempelhusets dörrar, *var av* guld.

Kapitel 5

1 Så allt arbete som Solomon utförde för HERRENS hus *var nu* slutfört: och Solomon hämtade in *alla* de ting som hans far David hade helgat; och silvret, och guldets, och alla föremålen, satte han ibland Guds hus skattkamrar.

2 Sedan församlade Solomon Israels äldste, och alla stammarnas huvuden, Israels barns faders främsta, till Jerusalem, för att föra upp HERRENS förbundsark från Davids stad, *som är* Zion.

3 Därför församlade sig alla Israels män till kungen på högtiden *som var* i den sjunde månaden.

4 Och alla Israels äldste kom; och leviterna lyfte upp arken.

5 Och de förde upp arken, och församlingens tabernakel, och alla heliga föremål *som var* i tabernaklet, dessa förde prästerna *och* leviterna

upp.

6 Kung Solomon, och hela Israels församling som var församlad till honom inför arken, offrade också får och oxar, som inte kunde täljas eller räknas på grund av det överflödande stora antalet.

7 Och prästerna förde in HERRENS förbundsark till dess plats, till husets kor, in till det allra heligaste, *ja in* under kerubernas vingar:

8 Ty keruberna sträckte ut *sina* vingar över arkens plats, och keruberna täckte arken och dess stavar ovanpå.

9 Och de drog ut *arkens* stänger, att stängernas ändar var synliga från arken inför koret; men de var inte synliga utanför. Och där står den intill denna dag.

10 *Det fanns* inget i arken förutom de två tavlorna som Moses lade *däri* vid Horeb, när HERREN slöt *ett förbund* med Israels barn, när de kom ut ur Egypten.

11 Och det inträffade, när prästerna hade kommit ut från den heliga *platsen*: (ty alla de prästerna *som var* närvarande var helgade, *och* väntade inte *då* i *olika* avdelningar:

12 Också leviterna *som var* sångarna, alla av dem av Asaf, av Heman, av Jeduthun, med sina söner och sina bröder, *varande* klädda i vitt linne, havande cymbaler och psaltarespel och harpor, stod vid östra änden om altaret, och med dem hundratjugo präster blåsande i trumpeter:)

13 Ja det inträffade, då

trumpetblåsarna och sångarna *var* såsom en, för att göra ett ljud att höras lovprisande och tackande HERREN; och när de höjde *sin* röst med trumpeterna och cymbaler och musikinstrument; och prisade HERREN, *sägande*, Ty *han är* god; ty hans barmhärtighet *består* för evigt: att huset *då* uppfylldes av ett moln, *ja* HERRENS hus;

14 Så att prästerna inte kunde stå för att tjäna på grund av molnet: ty HERRENS härlighet hade uppfyllt Guds hus.

Kapitel 6

1 Sedan sade Solomon, HERREN har sagt att han skulle bo i det tjocka mörkret.

2 Men jag har byggt dig ett bostadshus, och en plats för din boning för evigt.

3 Och kungen vände sitt ansikte, och välsignade hela Israels församling: och hela Israels församling stod upp.

4 Och han sade, Välsignad *vare* HERREN Israels Gud, som med sina händer har uppfyllt *det* som han talade med sin mun till min far David, *sägande*,

5 Alltsedan den dag då jag hämtade ut mitt folk ur Egyptens land utvalde jag inte någon stad bland alla Israels stammar för att bygga ett hus i *den*, att mitt namn skulle vara där; inte heller utvalde jag någon man att vara furste över mitt folk Israel:

6 Men jag har valt Jerusalem, att mitt namn skulle vara där; och har

valt David att vara *satt* över mitt folk Israel.

7 Nu fanns det i min far Davids hjärta att bygga ett hus åt HERRENS, Israels Guds, namn.

8 Men HERREN sade till min far David, Eftersom det fanns i ditt hjärta att bygga ett hus åt mitt namn, gjorde du väl i att det låg på ditt hjärta:

9 Ändock skall inte du bygga det huset; utan din son som skall komma fram ur dina länder, han skall bygga det huset för mitt namn.

10 HERREN har därför utfört sitt ord som han har talat: ty jag är upprest i min far Davids ställe, och är satt på Israels tron, såsom HERREN lovade, och har byggt det huset för HERRENS, Israels Guds, namn.

11 Och i det har jag ställt arken, i vilken HERRENS förbund *finns*, vilket han slöt med Israels barn.

12 Och han stod inför HERRENS altare i hela Israels församlings närvaro, och räckte ut sina händer:

13 Ty Solomon hade gjort en talarstol av mässing, fem alnar lång, och fem alnar bred, och tre alnar hög, och hade satt den mitt på gården: och han stod på den, och föll ner på sina knän inför hela Israels församling, och räckte ut sina händer mot himlen,

14 Och sade, O HERRE Israels Gud, *det finns* ingen Gud lik dig i himlen, eller på jorden; som håller fast vid förbund, och *visar* barmhärtighet mot dina tjänare, som vandrar inför

dig av hela sina hjärtan:

15 Du som har hållit mot din tjänare, min far David, det som du har lovat honom; och *du* talade med din mun, och har uppfyllt *det* med din hand, såsom *har skett* denna dag.

16 Därför, nu, O HERRE Israels Gud, håll *du* fast mot din tjänare David, min far, det som du har lovat honom, sägande, Det skall inte fattas dig en man i min åsyn att sitta på Israels tron; ändock så att dina barn ska ge akt på sin väg så att vandra i min lag, såsom du har vandrat inför mig.

17 Nu då, O HERRE Israels Gud, låt ditt ord bli bekräftat, vilket du har talat till din tjänare David.

18 Men skall Gud verkligen bo med människor på jorden? Se, himlen och himlarnas himmel kan inte rymma dig; hur mycket mindre *då* detta hus som jag har byggt!

19 Visa därför respekt för din tjänares bön, och för hans vädjan, O HERRE min Gud, så att lyssna till det rop och den bön som din tjänare ber inför dig:

20 Att dina ögon må vara öppna över detta hus dag och natt, över den plats om vilken du har sagt att du skulle sätta ditt namn där; så att lyssna till den bön som din tjänare ber mot denna plats.

21 Lyssna därför till din tjänares vädjanden, och ditt folk Israels *vädjanden*, som de skall sända mot denna plats: hör du från din boplats, *ja* från himlen; och när du hör, *så* förlåt.

22 Om en man ska synda mot sin nästa, och en ed ska åläggas honom för att få honom *att* svära, och den eden ska komma inför ditt altare i detta hus;

23 Hör du då från himlen, och gör *rätt*, och döm dina tjänare, genom att vedergälla den onde, genom att gengälda hans väg över hans eget huvud; och genom att rättfärdiga den rättfärdige, genom att ge honom enligt hans rättfärdighet.

24 Och om ditt folk Israel ska bli slaget inför fienden, eftersom de har syndat mot dig; och skall vända tillbaka och bekänna ditt namn, och be och vädja inför dig i detta hus;

25 Hör du då från himlarna, och förlåt ditt folk Israels synd, och för tillbaka dem till det land som du gav till dem och till deras fäder.

26 När himlen är tillsluten, och det inte kommer något regn, eftersom de har syndat mot dig; om de *då likväl* ska be mot denna plats, och bekänna ditt namn, och vända från sin synd, när du ansätter dem;

27 Hör du då från himlen, och förlåt dina tjänares synd, och ditt folk Israels *synd*, när du har lärt dem den goda vägen, på vilken de skulle vandra; och sänd regn över ditt land, som du har gett åt ditt folk till en arvedel.

28 Om svält ska råda i landet, om en farsot ska komma, om det ska komma sot, eller rost, gräshoppor, eller larver; om deras fiender ska belägra dem i deras lands städer; vadhelst för plåga eller vadhelst för

sjukdom *det gäller*:

29 Vilken som helst bön *eller* vilken som *helst* vädjan som *då* skall göras av vilken som helst man, eller av hela ditt folk Israel, när var och en skall känna sin egen plåga och sin egen bedrövelse, och skall räcka ut sina händer i detta hus:

30 Hör du då från himlen, din boplats, och förlåt, och ge åt var man i enlighet med alla hans vägar, vars hjärta du känner; (ty endast du känner människobarnens hjärtan:)

31 Att de må frukta dig, till att vandra på dina vägar, så länge som de ska leva i det landet som du gav åt våra fäder.

32 Därtill, angående främlingen, som inte är av ditt folk Israel, utan har kommit från ett fjärran land för ditt stora namns skull, och din mäktiga hand, och din uträckta arm; om de ska komma och be i detta hus;

33 Hör du då från himlarna, *ja* från din boplats, och gör enligt allt som främlingen åkallar dig för; att jordens alla folk må lära känna ditt namn, och frukta dig, såsom ditt folk Israel *gör*, och må veta att detta hus som jag har byggt är uppkallat efter ditt namn.

34 Om ditt folk ska dra ut till krig mot sina fiender på den väg som du skall sända dem, och de ska be till dig *vända* mot denna stad som du har utvalt, och det huset som jag har byggt åt ditt namn;

35 Hör du då från himlarna deras bön och deras vädjan, och upprätthåll deras sak.

36 Om de ska synda mot dig, (ty *det finns* ingen man som inte syndar,) och du ska vara vred på dem, och ska överlämna dem inför *deras* fiender, och de ska föra iväg dem som fångar till ett land fjärran eller nära;

37 Om de ändock ska besinna sig i det land dit de har förts bort som fångar, och ska vända och be till dig i deras fångenskaps land, sägande, Vi har syndat, vi har gjort fel, och har handlat illa;

38 Om de ska vända tillbaka till dig av hela sitt hjärta och av hela sin själ i deras fångenskaps land, dit de har fört bort dem som fångar, och ska be mot sitt land, vilket du gav åt deras fäder, och *mot* den stad som du har utvalt, och mot det huset som jag har byggt åt ditt namn:

39 Hör du då från himlarna, *ja* från din boplatz, deras bön och deras vädjanden, och upprätthåll deras sak, och förlåt ditt folk som har syndat mot dig.

40 Nu, min Gud, låt, jag ber dig, dina ögon vara öppna, och *låt* dina öron *vara* lyhörda till den bön *som bes* på denna plats.

41 Stig nu därför upp, O HERRE Gud, in till din viloplats, du, och din styrkas ark: låt dina präster, O HERRE Gud, vara klädda i frälsning, och låt dina helgon fröjda sig i *din* godhet.

42 O HERRE Gud, vänd inte iväg din smordes ansikte: kom ihåg din tjänare Davids förbarmanden.

Kapitel 7

1 När nu Solomon hade slutat att be, kom elden ner från himlen, och förtärde brännoffret och offren; och HERRENS härlighet uppfyllde huset.

2 Och prästerna kunde inte gå in i HERRENS hus, eftersom HERRENS härlighet hade uppfyllt HERRENS hus.

3 Och när alla Israels barn såg hur elden kom ner, och HERRENS härlighet över huset, böjde de sig ner med sina ansikten mot marken på stenläggningen, och tillbad, och prisade HERREN, *sägande*, Ty *han är* god; ty hans barmhärtighet *består* för evigt.

4 Sedan offrade kungen och allt folket offer inför HERREN.

5 Och kung Solomon offrade ett offer bestående av 22 000 oxar, och 120 000 får: så kungen och allt folket invigde Guds hus.

6 Och prästerna väntade på sina tjänster: också leviterna med HERRENS musikinstrument, vilka kung David hade gjort för att lovprisa HERREN, eftersom hans barmhärtighet *består* för evigt, när David lovprisade genom deras tjänstgöring; och prästerna blåste i trumpeter framför dem, och hela Israel stod.

7 Därtill helgade Solomon den mellersta *delen* av gården som *var* inför HERRENS hus: ty där offrade han brännoffer, och det feta av fredsoffren, eftersom mässingsaltaret

som Solomon hade gjort inte förmådde att ta emot *alla* brännoffer, och *alla* matoffer, och det feta.

8 Vid samma tid höll också Solomon högtiden *under* sju dagar, och hela Israel med honom, en väldigt stor församling, från Hamaths ingång till Egyptens flod.

9 Och på den åttonde dagen höll de en högtidsförsamling: ty de höll altarets invigning *i* sju dagar, och högtiden *i* sju dagar.

10 Och på den tjugotredje dagen i sjunde månaden sände han iväg folket in till sina tält, glada och fröjdefulla till hjärtat över den godhet som HERREN hade visat mot David, och mot Solomon, och mot sitt folk Israel.

11 Solomon färdigställde så HERRENS hus, och konungshuset: och allt som kom in till Solomons hjärta att göra i HERRENS hus, och i sitt eget hus, utförde han framgångsrikt.

12 Och HERREN uppenbarade sig för Solomon om natten, och sade till honom, Jag har hört din bön, och har valt denna plats åt mig själv till ett offerhus.

13 Ifall jag ska tillsluta himlen att det inte ska komma något regn, eller ifall jag ska befälla gräshopporna att uppsluka landet, eller ifall jag ska sända pest bland mitt folk;

14 Om mitt folk, som är uppkallat efter mitt namn, skall ödmjuka sig, och be, och söka mitt ansikte, och vända från sina onda vägar; då kommer jag höra från himlen, och

kommer förlåta deras synd, och kommer hela deras land.

15 Mina ögon skall nu vara öppna, och mina öron lyhörda till bönen *som förrättas* på denna plats.

16 Ty jag har nu valt och helgat detta hus, att mitt namn må vara där för evigt: och mina ögon och mitt hjärta skall vara där beständigt.

17 Och gällande dig, ifall du ska vandra inför mig, såsom din far David vandrade, och göra enligt allt som jag har befallt dig, och skall ge akt på mina stadgar och mina domar;

18 Då kommer jag befästa ditt kungarikes tron, såsom jag har slutit förbund med din far David, sägande, Det skall inte fattas dig en man *att vara* regent i Israel.

19 Men om ni ska vända bort, och överge mina stadgar och mina bud, som jag har satt inför er, och skall gå och tjäna andra gudar, och tillbe dem;

20 Då kommer jag rycka upp dem med rötterna ut ur mitt land som jag har gett dem; och detta hus, vilket jag har helgat åt mitt namn, kommer jag kasta ut ur min åsyn, och kommer göra det *till* ett ordspråk och en nidvisa bland alla nationer.

21 Och detta hus, som är högt, skall bli till en häpnad för var och en som passerar förbi det; så att han skall säga, Varför har HERREN gjort så mot detta land, och mot detta hus?

22 Och det skall svaras, Eftersom de övergav HERREN, sina fäders Gud, som hämtade ut dem ur Egyptens land, och tog tag i andra gudar, och

tillbad dem, och tjänade dem: därför har han bringat all denna ondska över dem.

Kapitel 8

1 Och det inträffade vid slutet av tjugo år, under vilka Solomon hade byggt HERRENS hus, och sitt eget hus,

2 Att de städer som Huram hade lämnat tillbaka till Solomon, dem byggde Solomon upp, och fick Israels barn att bo där.

3 Och Solomon drog till Hamath-Zobah, och segrade mot det.

4 Och han byggde Tadmor i ödemarken, och alla förrådsstäder, vilka han byggde i Hamath.

5 Han byggde också övre Beth-Horon, och nedre Beth-Horon, befästa städer, med murar, portar, och bommar;

6 Och Baalath, och alla de förrådsstäder som Solomon hade, och alla vagnsstäder, och ryttarstäderna, och allt som Solomon önskade att bygga i Jerusalem, och i Libanon, och över hela hans väldes land.

7 *Angående* allt det folket *som var* kvar av hittiterna, och amoriterna, och perizziterna, och hiviterna, och jebusiterna, som inte *var* av Israel,

8 *Utan* av deras barn, vilka var kvar i landet efter dem, vilka Israels barn inte förgjorde, dem vållade Solomon att betala skatt, allt intill denna dag.

9 Men av Israels barn gjorde Solomon inte några till slavar för sitt

arbete; utan de *var* krigsmän, och hans överbefäl, och befäl över hans vagnar och ryttare.

10 Och dessa *var* kung Solomons överfogdar, *ja* tvåhundra femtio, vilka rådde över folket.

11 Och Solomon förde upp faraos dotter ur Davids stad till det hus som han hade byggt åt henne: ty han sade, Min hustru skall inte bo i Davids, Israels kungs, hus, eftersom *platserna* är heliga, vartill HERRENS ark har kommit.

12 Sedan offrade Solomon brännoffer till HERREN på HERRENS altare, som han hade byggt framför förhuset,

13 Ja enligt ett bestämt antal varje dag, offrande enligt Moses bud, på sabbaterna, och vid nymånaderna, och vid högtiderna, tre gånger om året, *ja* vid det osyrade brödets högtid, och vid veckohögtiden, och vid lövhyddohögtiden.

14 Och han tillsatte, enligt sin far Davids förordning, prästernas avdelningar till deras tjänstgöring, och leviterna till deras åligganden, att prisa och tjäna inför prästerna, såsom var dags plikt krävde: också dörrvakterna enligt sina avdelningar vid var port: ty så hade Gudsmannen David befallt.

15 Och de vek inte bort från kungens befallning till prästerna och leviterna i någon sak, eller i fråga om skatterna.

16 Allt Solomons arbete var nu förberett, *först fram* till dagen för HERRENS hus grundläggning, och

sedan intill det slutfördes. *Så* fulländades HERRENS hus.

17 Sedan for Solomon till Ezion-Geber, och till Eloth, på sjösidan i Edoms land.

18 Och Huram sände honom skepp genom sina tjänares händer, och tjänare som hade kunskap om sjön; och de for med Solomons tjänare till Ofir, och tog därifrån fyrahundra femtio talenter guld, och hämtade *dem* till kung Solomon.

Kapitel 9

1 Och när Shebas drottning hörde om Solomons berömmelse, kom hon för att sätta Solomon på prov med svåra frågor i Jerusalem, tillsammans med ett mycket stort följe, och kameler som bar på kryddor, och guld i rikligt mått, och ädelstenar: och när hon hade kommit till Solomon, samtalade hon med honom om allt som fanns i hennes hjärta.

2 Och Solomon gav henne svar på alla hennes frågor: och det fanns inte något *som var* gömt från Solomon som han inte *kunde* berätta för henne.

3 Och när drottningen av Sheba hade sett Solomons vishet, och det huset som han hade byggt,

4 Och maten på hans bord, och hans tjänares sittplatser, och hans tjänares betjäning, och deras kläder; också hans munskänkar, och deras kläder; och hans stigning på vilken han gick upp in till HERRENS hus; fanns det ingen mer anda *kvar* i henne.

5 Och hon sade till kungen, *Det var* ett sant rykte som jag hörde i mitt eget land om dina gärningar, och om din vishet:

6 Ändock trodde jag inte deras ord, ända tills jag kom, och mina ögon hade sett *det*: och, se, hälften av din vishets storhet hade inte blivit berättad för mig: *ty* du överträffar den berömmelsen som jag hörde *om*.

7 Lyckliga *är* dina män, och lyckliga *är* dessa dina tjänare, vilka ständigt står inför dig, och hör din vishet.

8 Välsignad vare HERREN din Gud, som fann behag i dig att sätta dig på sin tron, *till att vara* kung för HERREN din Gud: eftersom din Gud älskade Israel, så att befästa dem för evigt, därför gjorde han dig till kung över dem, till att skipa dom och rättvisa.

9 Och hon gav kungen hundratjugo talenter guld, och kryddor i stor myckenhet, och ädelstenar: inte heller kom det *någonsin* någon *mer* sådan *slags* krydda som drottningen av Sheba gav åt kung Solomon.

10 Och Hurams tjänare också, och Solomons tjänare, vilka hämtade guld från Ofir, hämtade algumträd och ädelstenar.

11 Och kungen gjorde *av* algumträden terrasser till HERRENS hus, och till kungapalatset, och harpor och psaltare åt sångare: och inga sådana hade tidigare blivit sedda i Judah land.

12 Och kung Solomon gav till drottningen av Sheba all hennes önskan, vad än hon frågade om,

förutom *det* som hon hade hämtat till kungen. Så hon vände om, och drog iväg till sitt eget land, hon och hennes tjänare.

13 Nu, vikten på det guld som kom till Solomon på ett år var

sexhundrasextiosex talenter guld;

14 Frånsett *det som* kringresande handelsmän och köpmän hämtade.

Och Arabiens alla kungar och landets styresmän hämtade guld och silver till Solomon.

15 Och kung Solomon gjorde tvåhundra sköldar *av* uthamrat guld: sexhundra *siklar* uthamrat guld gick åt till en sköld.

16 Och *han gjorde* trehundra sköldar *av* uthamrat guld: trehundra *siklar* guld gick åt till en sköld. Och kungen satte dem i Libanonskogshuset.

17 Därtill gjorde kungen en väldig tron av elfenben, och överdrog den med rent guld.

18 Och tronen *hade* sex trappsteg, med en fotapall av guld, *vilka var* fastsatta till tronen, och stöd på vardera sida om sittplatsen, och två lejon stående vid stöden:

19 Och tolv lejon stod där på ena sidan och på den andra, på trappstegen. Det fanns inte *något* likt *detta* gjort i något *annat* rike.

20 Och alla kung Solomons dryckeskärl *var av* guld, och alla Libanonskogshusets kärl *var av* rent guld: inga *var av* silver; det ansågs *inte vara* någonting *vårt* under Solomons dagar.

21 Ty kungens skepp for till

Tarshish med Hurams tjänare: en gång vart tredje år kom

Tarshishskeppen, hämtande guld, och silver, elfenben, och apor, och påfåglar.

22 Och Solomon överträffade alla jordens kungar i rikedom och vishet.

23 Och alla jordens kungar sökte *att komma i* Solomons närvaro, för att höra på hans vishet, som Gud hade lagt i hans hjärta.

24 Och de hämtade var man sin gåva, föremål av silver, och föremål av guld, och kläder, harnesk, och kryddor, hästar, och mulåsnor, *i* en takt år efter år.

25 Och Solomon hade fyratusen stall för hästar och vagnar, och tolv tusen ryttare; vilka han förlade i vagnstäderna, och hos kungen i Jerusalem.

26 Och han härskade över alla kungar ifrån floden ända till filisteernas land, och till Egyptens gräns.

27 Och kungen gjorde *så att* silver *var* såsom stenar i Jerusalem, och cedrar gjorde han *så att de var* som sykomorträden som *finns* i det låga slättlandet, i överflöd.

28 Och de hämtade hästar till Solomon från Egypten, och från alla länder.

29 Nu, de övriga av Solomons gärningar, de första och de sista, *är* de inte nerskrivna i profeten Nathans bok, och i shiloniten Ahijahs profetia, och i siaren Iddos syner mot Jeroboam, Nebats son?

30 Och Solomon regerade i

Jerusalem över hela Israel *under* fyrtio år.

31 Och Solomon gick till sömns med sina fäder, och han blev begravd i hans far Davids stad: och hans son Rehoboam regerade i hans ställe.

Kapitel 10

1 Och Rehoboam for till Shechem: ty till Shechem hade hela Israel kommit för att göra honom till kung.

2 Och det inträffade, när Jeroboam, Nebats son, hörde *detta*, vilken *var* i Egypten, dit han hade flytt ifrån kung Solomons närvaro, att Jeroboam återvände ifrån Egypten.

3 Och de sände och kallade honom.

Så Jeroboam och hela Israel kom och talade till Rehoboam, sägande,

4 Din far gjorde vårt ok betungande: därför, nu, lätta du något din fars betungande tjänstgöring, och hans tunga ok som han lade på oss, och vi kommer *då* tjäna dig.

5 Och han sade till dem, Kom tillbaka till mig om tre dagar. Och folket gav sig av.

6 Och kung Rehoboam rådgjorde med de äldre män som hade stått inför hans far Solomon medan han ännu levde, sägande, Vad råder ni *mig* att svara tillbaka till detta folk?

7 Och de talade med honom, sägande, Om du ska vara vänlig mot detta folk, och ska behaga dem, och ska tala snälla ord till dem, *då* kommer de vara dina tjänare för evigt.

8 Men han övergav det rådet som de

äldre männen gav honom, och rådgjorde med de unga män som hade vuxit upp med honom, vilka stod inför honom.

9 Och han sade till dem, Vad ger ni *för* råd att vi må svara tillbaka till detta folk, som har talat till mig, sägande, Lätta något det ok som din far lade på oss?

10 Och de unga männen som hade växt upp med honom talade till honom, sägande, Så skall du svara det folket som talade till dig, sägande, Din far gjorde vårt ok tungt, men gör du *det* något lättare för oss; så här skall du säga till dem, Mitt *lillfinger* skall vara tjockare än min fars höfter.

11 Ty eftersom min far lade ett tungt ok på er, kommer jag lägga på mer till ert ok: min far tuktade er med piskor, men jag *kommer tukta er* med skorpioner.

12 Så Jeroboam och allt folket kom till Rehoboam på den tredje dagen, såsom kungen sade, sägande, Kom tillbaka till mig på tredje dagen.

13 Och kungen svarade dem hårt; och kung Rehoboam övergav de äldre männens råd,

14 Och svarade dem efter de unga männens råd, sägande, Min far gjorde ert ok tungt, men jag kommer lägga på *mer* till det: min far tuktade er med piskor, men jag *kommer tukta er* med skorpioner.

15 Så kungen lyssnade inte till folket: ty saken var av Gud, att HERREN skulle genomföra sitt ord, vilket han talade genom shiloniten

Ahijahs hand till Jeroboam, Nebats son.

16 Och när hela Israel *märkte* att kungen inte skulle lyssna till dem, svarade folket kungen, sägande, Vad har vi *för* del i David? Och *vi har* inget arv i Jesses son: var man till era tält, O Israel: *och* nu, David, se efter ditt eget hus. Så hela Israel drog till sina tält.

17 Men *beträffande* de Israels barn som bodde i Judah städer, regerade Rehoboam över dem.

18 Sedan sände Rehoboam Hadoram, som *var satt* över tributen; och Israels barn stenade honom med stenar, så att han dog. Men kung Rehoboam skyndade *sig* att ta sig upp i *sin* vagn, för att fly till Jerusalem.

19 Och till denna dag har Israel gjort revolt mot Davids hus.

Kapitel 11

1 Och när Rehoboam hade kommit till Jerusalem, församlade han av Judah och Benjamins hus 180 000 utvalda *män*, vilka var krigare, för att strida mot Israel, att han skulle föra tillbaka riket till Rehoboam.

2 Men HERRENS ord kom till Gudsmannen Shemaiah, sägande,
3 Tala till Solomons son Rehoboam, Judah kung, och till hela Israel i Judah och Benjamin, sägande,
4 Så säger HERREN, Ni skall inte dra upp, eller strida mot era bröder: vänd tillbaka var man till sitt hus: ty detta ting är gjort av mig. Och de

lydde HERRENS ord, och vände tillbaka från att gå emot Jeroboam.

5 Och Rehoboam bodde i Jerusalem, och byggde städer till försvar i Judah.

6 Ja han byggde upp Beth-Lehem, och Etam, och Tekoa,

7 Och Beth-Zur, och Shoko, och Adullam,

8 Och Gath, och Mareshah, och Zif,

9 Och Adoraim, och Lachish, och Azekah,

10 Och Zorah, och Aijalon, och Hebron, vilka *ligger* i Judah och i Benjamin, befästa städer.

11 Och han gjorde befästningarna starka, och tillsatte befäl i dem, och matförråd, och förråd med olja och vin.

12 Och i varje särskild stad *skaffade han* sköldar och spjut, och gjorde dem väldigt starka, havande Judah och Benjamin på sin sida.

13 Och prästerna och leviterna, som *fanns* i hela Israel, tog sin tillflykt till honom ifrån alla sina områden.

14 Ty leviterna lämnade sina förstäder och sin egendom, och kom till Judah och Jerusalem: ty Jeroboam och hans söner hade kastat av dem ifrån att utträta prästämbetet åt HERREN:

15 Och han tillsatte präster åt sig för höjderna, och för demonerna, och för de kalvar som han hade gjort.

16 Och efter dem, ifrån alla Israels stammar, sådana som riktande sina hjärtan att söka HERREN Israels Gud kom till Jerusalem, för att offra åt HERREN sina fäders Gud.

17 Så de styrkte Judah rike, och gjorde Solomons son Rehoboam stark, under tre år: ty i tre år vandrade de på Davids och Solomons väg.

18 Och Rehoboam tog Mahalath, Davids son Jerimoths dotter, till hustru åt sig, och Abihail, Jesses son Eliabs dotter;

19 Vilken födde barn åt honom; Jeush, och Shamariah, och Zaham.

20 Och efter henne tog han Maachah, Absaloms dotter; som födde honom Abijah, och Attai, och Ziza, och Shelomith.

21 Och Rehoboam älskade Absaloms dotter Maachah mer än alla sina *andra* hustrur och sina konkubiner: (ty han tog *sig* arton hustrur, och sextio konkubiner; och födde tjugoåtta söner, och sextio döttrar.)

22 Och Rehoboam gjorde Abijah, Maachahs son, till den främste, *till att vara styresman* bland sina bröder: ty *han hade i sinnet* att göra honom till kung.

23 Och han handlade vist, och spred ut av alla sina barn alltigenom Judah och Benjamins länder, till varje befäst stad: och han gav dem proviant i överflöd. Och han hade begär till många hustrur.

Kapitel 12

1 Och det inträffade, när Rehoboam hade etablerat kungariket, och hade gjort sig mäktig, *att* han övergav HERRENS lag, och hela Israel med

honom.

2 Och det inträffade, i kung Rehoboams femte år, *att* Egyptens kung Shishak kom upp mot Jerusalem, eftersom de hade överträtt mot HERREN,

3 Med 1 200 vagnar, och 60 000 ryttare: och det folket som kom med honom ur Egypten *var* oräkenligt; lubimerna, suckiimerna, och etiopierna.

4 Och han intog de befästa städerna som *hörde* till Judah, och kom till Jerusalem.

5 Då kom profeten Shemaiah till Rehoboam, och *till* Judah furstar, vilka hade församlats till Jerusalem med anledning av Shishak, och sade till dem, Så säger HERREN, Ni har övergett mig, och därför har också jag lämnat er i Shishaks hand.

6 Varpå Israels furstar och kungen ödmjukade sig; och de sade, HERREN *är* rättfärdig.

7 Och när HERREN såg att de ödmjukade sig, kom HERRENS ord till Shemaiah, sägande, De har ödmjukat sig; *därför* kommer jag inte förgöra dem, utan jag kommer låta dem få en viss undsättning; och min vrede skall inte utgjas över Jerusalem genom Shishaks hand.

8 Ändock skall de bli hans tjänare; att de må lära känna min tjänstgöring, och ländernas rikens tjänstgöring.

9 Så Egyptens kung Shishak kom upp mot Jerusalem, och förde iväg skatterna i HERRENS hus, och konungshusets skatter; han tog allt:

han förde också iväg guldsköldarna som Solomon hade gjort.

10 I deras ställe gjorde kung Rehoboam sköldar av mässing, och överlämnade dem i gardets befäls händer, vilka vaktade konungshusets ingång.

11 Och när kungen gick in till HERRENS hus, kom gardet och hämtade dem, och förde *sedan* tillbaka dem in till gardets kammare.

12 Och när han ödmjukade sig, *då* vände HERRENS vrede ifrån honom, att han inte skulle förgöra *honom* helt och hållet: och också i Judah gick *saker och ting* väl.

13 Så kung Rehoboam gjorde sig starkare i Jerusalem, och regerade: ty Rehoboam *var* fyrtioett år gammal när han började att regera, och han regerade *under* sjuutton år i Jerusalem, den stad som HERREN hade utvalt ur alla Israels stammar, till att där fästa sitt namn. Och hans mors namn *var* Naamah, en ammonitiska.

14 Och han gjorde *det som var* ont, eftersom han inte beredde sitt hjärta att söka HERREN.

15 Nu, Rehoboams gärningar, de första och de sista, *är* de inte nerskrivna i profeten Shemaiahs och siaren Iddos bok, med avseende på släktinger? Och *det rådde* ständigt krig mellan Rehoboam och Jeroboam.

16 Och Rehoboam gick till sömns med sina fäder, och blev begravd i Davids stad: och hans son Abijah regerade i hans ställe.

Kapitel 13

1 I kung Jeroboams artonde år började nu Abijah att regera över Judah.

2 Han regerade tre år i Jerusalem. Hans mors namn *var* också Michaiiah, Uriels dotter, från Gibeah. Och det rådde krig mellan Abijah och Jeroboam.

3 Och Abijah skickade sig till strid med en här av tappra krigsmän, *ja* 400 000 utvalda män: också Jeroboam gjorde sig redo till strid mot honom med 800 000 utvalda män, *varande* mäktiga tappra män.

4 Och Abijah steg upp på Zemaraims berg, som *ligger* på Efraims berg, och sade, Hör mig, du Jeroboam, och hela Israel;

5 Borde ni inte veta att HERREN Israels Gud gav kungadömet över Israel åt David för evigt, *ja* till honom och till hans söner genom ett saltförbund?

6 Ändock har Jeroboam, Nebats son, Davids son Solomons, tjänare, rest sig upp, och har gjort uppror mot sin herre.

7 Och till honom har fåfängliga män samlats, Belials barn, och har förstärkt sig emot Solomons son Rehoboam, när Rehoboam *ännu* var ung och späd till hjärtat, och inte kunde stå emot dem.

8 Och nu tror ni *er kunna* stå emot HERRENS kungadöme i Davids söners hand; och ni *är* en stor samling, och gyllene kalvar *finns* hos er, vilka Jeroboam gjorde åt er till

gudar.

9 Har ni inte kastat ut HERRENS präster, Aarons söner, och leviterna, och har *istället* gjort er präster på *andra* länders nationers vis? Så att vemhelst som kommer för att viga sig själv med en ungtjur och sju baggar, *densamme* må vara en präst åt *dem som* inga gudar är.

10 Men angående oss, *är* HERREN vår Gud, och vi har inte övergett honom; och prästerna, vilka tjänar HERREN, *är* Aarons söner, och leviterna *väntar* på *sin* uppgift:

11 Och de upptänder åt HERREN varje morgon och varje kväll brännoffer och väldoftande rökelse: också skådebrödet *ställde de i ordning* på det rena bordet; och ljusstaken av guld med dess lampor, till att brinna varje kväll: ty vi håller fast vid HERREN vår Guds befallning; men ni har övergett honom.

12 Och, se, Gud själv *är* med oss som *vårt* befäl, och hans präster med ljudande trumpeter för att ljuda ett larm mot er. O Israels barn, strid ni inte mot HERREN era fäders Gud; ty ni skall inte lyckas.

13 Men Jeroboam fick ett bakhåll att komma runt bakom dem: så *att* de var framför Judah, och bakhållet *var* bakom dem.

14 Och när Judah såg sig om, se, *då var* striden *både* framför och bakom *dem*: och de ropade till HERREN, och prästerna blåste i trumpeterna.

15 Sedan skrek Judah män: och då Judah män skrek, inträffade det, att

Gud slog Jeroboam och hela Israel inför Abijah och Judah.

16 Och Israels barn flydde för Judah: och Gud gav dem i deras hand.

17 Och Abijah och hans folk dräpte dem i en väldig slakt: så *att* 500 000 utvalda män av Israel föll ner slagna.

18 Så kuvades Israels barn vid den tiden, och Judah barn segrade, eftersom de litade till HERREN sina fäders Gud.

19 Och Abijah jagade efter Jeroboam, och tog städer ifrån honom, Beth-El med dess byar, och Jeshanah med dess byar, och Efrain med dess byar.

20 Inte heller återfick Jeroboam styrka igen under Abijahs dagar: och HERREN slog honom, och han dog.

21 Men Abijah blev mäktig, och gifte sig med fjorton hustrur, och födde tjugotvå söner, och sexton döttrar.

22 Och de övriga av Abijahs gärningar, och hans vägar, och hans tal, *är* nerskrivna i profeten Iddos utläggning.

Kapitel 14

1 Så Abijah gick till sömns med sina fäder, och de begravde honom i Davids stad: och hans son Asa regerade i hans ställe. Under hans dagar var landet stillsamt *i* tio år.

2 Och Asa gjorde *det som var* gott och rätt i HERRENS hans Guds ögon:

3 Ty han tog bort de främmande *gudarnas* altaren, och höjderna, och

förstörde bilderna, och högg ner lundarna:

4 Och befallde Judah att söka HERREN sina fäders Gud, och att göra *efter* lagen och budet.

5 Han tog också bort höjderna och bilderna ifrån alla Judah städer: och riket var stillsamt inför honom.

6 Och han byggde befästa städer i Judah: ty landet hade ro, och han hade inget krig under de åren; eftersom HERREN hade gett honom vila.

7 Därför sade han till Judah, Låt oss bygga dessa städer, och göra murar runt *dem*, och torn, portar, och bommar, *medan* landet ännu *är* inför oss; eftersom vi har sökt HERREN vår Gud, vi har sökt *honom*, och han har gett oss ro på varje sida. Så de byggde och blomstrade.

8 Och Asa hade en här *av män* som bar *stora* sköldar och spjut, ur Judah 300 000; och ur Benjamin, som bar *små* sköldar och spände bågar, 280 000; alla dessa *var* mäktiga tappra män.

9 Och ut mot dem kom etiopiern Zerah, med en här bestående av tusen tusen man, och trehundra vagnar; och kom till Mareshah.

10 Då drog Asa ut mot honom, och de ställde upp sig till strid i Zefathahs dal vid Mareshah.

11 Och Asa ropade till HERREN sin Gud, och sade, HERRE, *det är* inget hos dig att hjälpa, vare sig bland många, eller bland dem som inte har någon makt: hjälp oss, O HERRE vår Gud; ty vi stöder oss på dig, och

i ditt namn går vi emot denna *väldiga* skara. O HERRE, du *är* vår Gud; låt inte människan segra mot dig.

12 Så HERREN slog etiopierna inför Asa, och inför Judah; och etiopierna flydde.

13 Och Asa och det folket som *var* med honom förföljde dem ända till Gerar: och etiopierna störtades ner, så att de inte kunde återhämta sig; ty de blev förgjorda inför HERREN, och inför hans här; och de förde iväg väldigt mycket byte.

14 Och de slog alla städerna runt omkring Gerar; ty HERRENS fruktan kom över dem: och de plundrade alla de städerna; ty det fanns överflödande mycket byte i dem.

15 De slog också boskapstälten, och förde iväg får och kameler i överflöd, och vände tillbaka till Jerusalem.

Kapitel 15

1 Och Guds Ande kom över Azariah, Odeds son:

2 Och han gick ut för att möta Asa, och sade till honom, Hör ni mig, Asa, och hela Judah och Benjamin; HERREN *är* med er, medan ni *är* med honom; och om ni ska söka honom, kommer han bli funnen av er; men om ni ska överge honom, kommer han överge er.

3 Nu *hade* Israel under en lång tid *varit* utan den sanne Guden, och utan en undervisande präst, och utan lag.

4 Men när de i sitt trångmål vände sig till HERREN Israels Gud, och sökte honom, blev han funnen av dem.

5 Och i de tiderna *fanns det* ingen frid för honom som drog ut, eller för honom som kom in, utan stora trubbel *var* över ländernas alla invånare.

6 Och nation blev förgjord av nation, och stad av stad: ty Gud ansatte dem med all *slags* nöd.

7 Var ni därför starka, och låt inte era händer vara svaga: ty ert arbete skall belönas.

8 Och när Asa hörde dessa ord, och profeten Odeds profetia, *då* fattade han mod, och skaffade bort de styggeliga avgudarna ifrån hela Judah land och Benjamin, och ifrån städerna som han hade tagit från Efraims berg, och förnyade HERRENS altare, som *var* inför HERRENS förhus.

9 Och han samlade hela Judah och Benjamin, och främlingarna tillsammans med dem ifrån Efraim och Manasseh, och ifrån Simeon: ty de föll *över* till honom ifrån Israel i rikligt mått, när de såg att HERREN hans Gud *var* med honom.

10 Så de församlade sig i Jerusalem i den tredje månaden, i Asas femtonde regeringsår.

11 Och vid samma tillfälle offrade de till HERREN sjuhundra oxar och sjutusen får, av det bytet *som* de hade hämtat.

12 Och de ingick i ett förbund att söka HERREN sina fäders Gud av

hela sitt hjärta och av hela sin själ; 13 Att vem än som inte skulle söka HERREN Israels Gud skulle dödas, vare sig liten eller stor, vare sig man eller kvinna.

14 Och de svor till HERREN med en hög röst, och med rop, och med trumpeter, och med kornetter.

15 Och hela Judah gladdede sig över eden: ty de hade svurit av hela sitt hjärta, och sökt honom av hela sitt begär; och han blev funnen av dem: och HERREN gav dem vila runt omkring.

16 Och också *beträffande* Maachah, kung Asas mor, avsatte han henne från *att vara* drottning, eftersom hon hade gjort en avgud i en lund: och Asa högg ner hennes avgud, och stampade *sönder den*, och brände upp *den* vid Kidronbäcken.

17 Men höjderna togs inte bort ifrån Israel: likväl var Asas hjärta fullkomligt *under* alla hans dagar.

18 Och han förde in till Guds hus de ting som hans far hade tillägnat, och som han själv hade tillägnat, silver, och guld, och kärl.

19 Och det blev inget *mer* krig allt intill Asas trettiofemte regeringsår.

Kapitel 16

1 I Asas trettiosjätte regeringsår kom Baasha, Israels kung, upp mot Judah, och byggde Ramah, för den avsikten att han inte skulle låta någon gå ut eller komma in till Judah kung Asa.

2 Då förde Asa ut silver och guld ur skattkamrarna *i* HERRENS hus och

konungshuset, och sände till Syriens kung Ben-Hadad, som bodde i Damaskus, sägande,

3 *Det finns* en pakt mellan mig och dig, såsom *det fanns* mellan min far och din far: se, jag har sänt dig silver och guld; gå, bryt din pakt med Israels kung Baasha, att han må ge sig av från mig.

4 Och Ben-Hadad lyssnade till kung Asa, och sände sina härars befäl mot Israels städer; och de slog Ijon, och Dan, och Abel-Maim, och alla Naftalis förrådsstäder.

5 Och det inträffade, när Baasha hörde *detta*, att han stannade upp med att bygga Ramah, och lät sitt arbete upphöra.

6 Sedan tog kung Asa *till sig* hela Judah; och de förde bort Ramahs stenar, och dess virke, som Baasha höll på att bygga med; och med det byggde han *istället* Geba och Mizpah.

7 Och vid den tiden kom siaren Hanani till Judah kung Asa, och sade till honom, Eftersom du har litat till Syriens kung, och inte litat till HERREN din Gud, därför har Syriens kungs här flytt ur din hand.

8 Var inte etiopierna och lubimerna en enorm här, med väldigt många vagnar och ryttare? Ändock, eftersom du litade till HERREN, överlämnade han dem i din hand.

9 Ty HERRENS ögon far hit och dit över hela jorden, för att visa sig stark å *deras* vagnar vars hjärta *är* fullkomligt *vänt* mot honom. I detta har du handlat dåraktigt: därför skall

du hädanefter få krig.

10 Då blev Asa vred på siaren, och satte honom i ett fångelsehus; ty *han var* rasande på honom på grund av detta *ting*. Och vid samma tid förtryckte Asa *somliga* av folket.

11 Och, se, Asas gärningar, de första och sista, se, de *är* nerskrivna i Judah och Israels kungars bok.

12 Och Asa blev sjuk i sina fötter i sitt trettionionde regeringsår, tills hans sjukdom *var* övermåttan *svår*: i sin sjukdom sökte han ändock inte HERREN, utan läkarna.

13 Och Asa gick till sömns med sina fäder, och dog i sitt fyrtioförsta regeringsår.

14 Och de begravde honom i *en av* hans egna gravar, som han hade gjort åt sig själv i Davids stad, och lade honom på den bädd som var full av välluktande dofter och olika slags *kryddor* förberedda på apotekares konstmässiga vis: och de gjorde en väldigt stor förbränning för honom.

Kapitel 17

1 Och hans son Jehoshafat regerade i hans ställe, och styrkte sig gentemot Israel.

2 Och han placerade styrkor i alla Judahs befästa städer, och förlade garnisoner i Judah land, och i de Efraims städer vilka hans far Asa hade intagit.

3 Och HERREN var med Jehoshafat, eftersom han vandrade på sin fader Davids första vägar, och sökte inte efter Baalim;

4 Utan sökte *HERREN* sin faders Gud, och vandrade i hans bud, och inte efter Israels gärningar.

5 Därför befäste *HERREN* riket i hans hand; och hela Judah hämtade gåvor till Jehoshafat; och han hade rikedomar och heder i överflöd.

6 Och hans hjärta höjdes upp på *HERRENS* vägar: därtill tog han bort höjderna och lundarna ifrån Judah.

7 Under sitt tredje regeringsår sände han också till sina furstar, *ja* till Ben-Hail, och till Obadiah, och till Zechariah, och till Nethaneel, och till Michaiiah, att undervisa i Judah städer.

8 Och med dem *sände han* leviterna, *ja* Shemaiah, och Nethaniah, och Zebadiah, och Asahel, och Shemiramoth, och Jehonathan, och Adonijah, och Tobijah, och Tobadonijah, leviter; och med dem Elishama och Jehoram, präster.

9 Och de undervisade i Judah, och *hade* *HERRENS* lagbok med sig, och for omkring överallt i alla Judah städer, och undervisade folket.

10 Och *HERRENS* fruktan föll över alla de ländernas riken som *låg* omkring Judah, så att de inte gick i krig mot Jehoshafat.

11 *Somliga* av filisteerna hämtade också gåvor till Jehoshafat, och *gav honom* silver som skatt; och araberna hämtade honom hjordar, 7 700 baggar, och 7 700 bockar.

12 Och Jehoshafat blev övermåttan stor; och han byggde borgar i Judah, och förrådsstäder.

13 Och han hade många bestyr i Judah städer: och krigsmännen, mäktiga tappra män, *var* i Jerusalem.

14 Och dessa *är* deras antal enligt deras fäders hus: Av Judah, befälhavarna över tusental; Adnah, den främste, och med honom mäktiga tappra män, 300 000.

15 Och näst honom *var* befälhavaren Jehohanan, och med honom 280 000.

16 Och näst honom *var* Amasiah, Zichris son, som frivilligt gav sig själv åt *HERREN*; och med honom 200 000 mäktiga tappra män.

17 Och av Benjamin; Eliada, en mäktig tapper man, och med honom 200 000 män beväpnade med båge och sköld.

18 Och näst honom *var* Jehozabad, och med honom 180 000 män, redo *och* förberedda för krig.

19 Dessa väntade på kungen, utöver *de* vilka kungen placerade i de befästa städerna *som fanns* över hela Judah.

Kapitel 18

1 Nu hade Jehoshafat rikedomar och heder i överflöd, och befryndade sig med Ahab.

2 Och efter *ett visst antal* år for han ner till Ahab till Samaria. Och Ahab dödade får och oxar för honom i rikligt mått, och för folket som *han hade* med sig, och övertygade honom att dra upp *med honom* till Ramoth-Gilead.

3 Och Ahab, Israels kung, sade till Jehoshafat, Judah kung, Ska du gå

med mig till Ramoth-Gilead? Och han svarade honom, Jag *är* såsom du *är*, och mitt folk såsom ditt folk; och *vi skall vara* med dig i kriget.

4 Och Jehoshafat sade till Israels kung, Fråga, jag ber dig, hos HERRENS ord i dag.

5 Därför församlade Israels kung fyrahundra män av profeterna, och sade till dem, Skall vi dra till Ramoth-Gilead till strid, eller skall jag låta bli? Och de sade, Drag upp; ty Gud kommer *ge det* i kungens hand.

6 Men Jehoshafat sade, *Finns det* inte ännu en HERRENS profet här, att vi *också* kunde fråga hos honom?

7 Och Israels kung sade till Jehoshafat, *Det finns* ännu en man, genom vilken vi må fråga hos HERREN: men jag hatar honom; ty han har aldrig profeterat gott för mig, utan alltid ont: densamme *är* Mikaiiah, Imlas son. Och Jehoshafat sade, Låt inte kungen säga så.

8 Och Israels kung kallade efter en *av sina* tjänstemän, och sade, Hämta fort *hit* Mikaiiah, Imlas son.

9 Och Israels kung och Judah kung Jehoshafat satt var och en på sin tron, klädda i *sina* skrudar, och de satt på en öppen plats vid Samarias ports ingång; och alla profeterna profeterade inför dem.

10 Och Zedekiah, Chenaanahs son, hade gjort sig horn av järn, och sade, Så säger HERREN, Med dessa skall du stänga Syrien tills de är utplånade.

11 Och alla profeterna profeterade

så, sägande, Drag upp till Ramoth-Gilead, och ha *du* framgång: ty HERREN skall *ge det* i kungens hand.

12 Och sändebudet som gick för att kalla Mikaiiah talade till honom, sägande, Se, profeternas ord *utropar* med en mun gott mot kungen; låt därför ditt ord, jag ber dig, vara såsom en av deras, och tala du gott.

13 Och Mikaiiah sade, *Så sant som* HERREN lever, det som min Gud säger, det kommer jag också tala.

14 Och när han hade kommit till kungen, sade kungen till honom, Mikaiiah, skall vi dra till Ramoth-Gilead till strid, eller skall jag avstå? Och han sade, Drag ni upp, och var *ni* framgångsrika, och de skall bli överlämnade i er hand.

15 Och kungen sade till honom, Hur många gånger skall jag *behöva* besvärja dig att du inte ska säga något *annat* än sanningen till mig i HERRENS namn?

16 Då sade han, Jag såg hela Israel förskingrade på bergen, såsom får som inte har någon herde: och HERREN sade, Dessa har ingen herre; låt dem *därför* vända tillbaka var man till sitt hus i frid.

17 Och Israels kung sade till Jehoshafat, Sade jag inte till dig *att* han inte skulle profetera gott gentemot mig, utan ont?

18 Han sade ytterligare, Hör *du* därför HERRENS ord; Jag såg HERREN sittande på sin tron, och himlens hela härskara stående på hans högra sida och *på* hans vänstra.

19 Och HERREN sade, Vem skall locka Israels kung Ahab, att han må dra upp och stupa i Ramoth-Gilead? Och någon talade sägande si, och en annan *talade* sägande så.

20 Sedan kom det fram en ande, och stod inför HERREN, och sade, Jag skall locka honom. Och HERREN sade till honom, Varmed?

21 Och han sade, Jag kommer gå ut, och vara en ljugande ande i alla hans profeters mun. Och *HERREN* sade, Du skall locka *honom*, och du skall också lyckas: gå ut, och gör *precis* så.

22 Därför, nu, se, HERREN har lagt en ljugande ande i dessa dina profeters mun, och HERREN har talat ont gentemot dig.

23 Då närmade sig Zedekiah, Chenaanahs son, och slog Mikaiiah på kinden, och sade, Vilken väg gick HERRENS Ande ifrån mig för att tala till dig?

24 Och Mikaiiah sade, Se, du skall se *det* på den dagen när du skall gå in till en inre kammare för att gömma dig.

25 Då sade Israels kung, Tag ni Mikaiiah, och för tillbaka honom till Amon, stadens styresman, och till Joash, kungasonen;

26 Och säg, Så säger kungen, Sätt denne *gosse* i fängelset, och mata honom med bedrövelses bröd och med bedrövelses vatten, till dess att jag ska komma tillbaka med frid.

27 Och Mikaiiah sade, Ifall du verkligen ska komma tillbaka med frid, *då* har inte HERREN talat

genom mig. Och han sade, Hör *vad jag sade*, allt ni folk.

28 Så Israels kung och Judah kung Jehoshafat drog upp till Ramoth-Gilead.

29 Och Israels kung sade till Jehoshafat, Jag kommer förkläda mig, och kommer *sedan* dra ut till striden; men klä du på dig dina *egna* kläder. Så Israels kung förklädde sig; och de drog ut till striden.

30 Nu hade Syriens kung befallt befälen över vagnarna som *var* hos honom, sägande, Strid ni inte mot liten eller stor, utan endast mot Israels kung.

31 Och det inträffade, när vagnarnas befäl såg Jehoshafat, att de sade, Det *är* Israels kung. Därför omringade de honom för att strida: men Jehoshafat ropade ut, och HERREN hjälpte honom; och Gud påverkade dem *så att de gav sig av* ifrån honom.

32 Ty det inträffade, att, när befälen över vagnarna märkte att det inte var Israels kung, vände de tillbaka från att jaga honom.

33 Och en *viss* man spände en båge *och sköt* på måfå, och träffade Israels kung mellan harneskets fogar: därför sade han åt sin vagnsman, Vänd din hand, att du må föra ut mig från hären; ty jag är skadad.

34 Och striden tilltog den dagen: ändock höll Israels kung *sig* stående i *sin* vagn emot syrierna tills kvällen: och runt tiden för solnedgången dog han.

Kapitel 19

1 Och Judah kung Jehoshafat återvände till sitt hus, till Jerusalem, i frid.

2 Och siaren Jehu, Hananis son, gick ut för att träffa honom, och sade till kung Jehoshafat, Borde du hjälpa den ogudaktige, och älska dem som hatar HERREN? Därför *är* vrede över dig från inför HERREN.

3 Ändock har goda ting blivit funna i dig, i *det* att du har tagit bort lundarna från landet, och har berett ditt hjärta att söka Gud.

4 Och Jehoshafat bodde i Jerusalem: och han gick ut igen igenom folket från Beer-Sheba till Efraims berg, och förde tillbaka dem till HERREN deras faders Gud.

5 Och han tillsatte domare i landet, överallt i alla Judahs befästa städer, stad efter stad,

6 Och sade till domarna, Akta vad ni gör: ty ni dömer inte för en människa, utan för HERREN, som *är* med er i domen.

7 Låt nu därför HERRENS fruktan vara över er; akta er och gör *det*: ty hos HERREN *finns* ingen illgärning, eller anseende till personer, eller mottagande av gåvor.

8 Därtill tillsatte Jehoshafat i Jerusalem av leviterna, och av prästerna, och av Israels faders främsta, för HERRENS dom, och för tvister, när de återvände till Jerusalem.

9 Och han befallde dem, sägande, Så skall ni göra i HERRENS fruktan,

troget, och med ett fullkomligt hjärta.

10 Och vadhelst för sak som skall komma till er från era bröder som bor i sina städer, mellan blod och blod, mellan lag och bud, stadgar och domar, ja *då* skall ni varna dem att de inte ska överträda mot HERREN, och vrede *så* ska komma över er, och över era bröder: gör detta, och ni skall *då* inte överträda.

11 Och, se, översteprästen Amariah *är* över er i alla HERRENS saker; och Zebadiah, Ishmaels son, Judah hus styresman, för alla kungens saker: leviterna *skall* också *vara* tjänstemän inför er. Handla modigt, och HERREN skall vara med den gode.

Kapitel 20

1 Det inträffade också efter detta, *att* Moabs barn, och Ammons barn, och jämte ammoniterna *andra* med dem, kom emot Jehoshafat till strid.

2 Då kom det somliga som berättade för Jehoshafat, sägande, Det kommer en väldig hop emot dig från bortom havet på denna sida *om* Syrien; och, se, de *är* i Hazazontamar, som *är* En-Gedi.

3 Och Jehoshafat fruktade, och riktade sig mot att söka HERREN, och utlyste en fasta över hela Judah.

4 Och Judah församlade sig, för att fråga om *hjälp* från HERREN: ja de kom ut ur alla Judah städer för att söka HERREN.

5 Och Jehoshafat stod i Judahs och

Jerusalems församling, i HERRENS hus, inför den nya gården,

6 Och sade, O HERRE våra fäders Gud, *är* inte du Gud i himlen? Och råder *inte* du över alla hedningarnas riken? Och *finns det inte* i din hand makt och kraft, så att ingen kan stå emot dig?

7 *Är* inte du vår Gud, *som* fördrev detta lands invånare inför ditt folk Israel, och gav det åt din vän Abrahams säd för evigt?

8 Och de bodde i det, och har byggt dig en helgedom i det åt ditt namn, sägande,

9 Om, *när* ondska kommer över oss, *som* svärdet, dom, eller farsot, eller hungersnöd, *då* ska vi stå inför detta hus, och i din närvaro, (ty ditt namn *är* i detta hus,) och ropa till dig i vår nöd, *och* du kommer då höra och hjälpa.

10 Och nu, se, Ammons barn och Moab och Seirs berg, vilka du inte ville låta Israel invadera, när de kom ut ur Egyptens land, utan de vek av från dem, och förgjorde dem inte;

11 Se, *säger jag*, *hur* de *nu* lönar oss, att komma för att kasta ut oss från din besittning, som du har gett oss att ärva.

12 O vår Gud, skall du inte döma dem? Ty vi har ingen makt emot denna väldiga skara som kommer mot oss; inte heller vet vi vad ska göra: men våra ögon *är fästa* på dig.

13 Och hela Judah stod inför HERREN, med sina små, sina hustrur, och sina barn.

14 Då kom *då* över Jahaziel,

Zechariahs son, Benaiahs son, Jeiels son, Mattaniahs son, en levit av Asafs söner, HERRENS Ande mitt i församlingen;

15 Och han sade, Hör ni, hela Judah, och ni Jerusalems invånare, och du kung Jehoshafat, Så säger HERREN till er, Var inte rädda eller bestörta på grund av denna stora hop; ty striden *är* inte er, utan Guds.

16 Gå ni ner mot dem i morgon: se, de ska komma upp vid klippan Ziz; och ni skall finna dem vid bäckens ände, inför ödemarken Jeruel.

17 Ni skall inte *behöva* strida i denna *strid*: ställ upp er, stå ni *stilla*, och se HERRENS frälsning hos er, O Judah och Jerusalem: frukta inte, var inte heller bestörta; gå ut mot dem i morgon: ty HERREN *kommer vara* med er.

18 Och Jehoshafat böjde ner sitt huvud med *sitt* ansikte mot marken: och hela Judah och Jerusalems invånare föll ner inför HERREN, tillbedjande HERREN.

19 Och de leviterna, av kohathiternas barn, och av korhiternas barn, stod upp för att prisa HERREN Israels Gud med hög röst högt upp.

20 Och de steg upp tidigt på morgonen, och drog in i ödemarken Tekoa: och medan de drog ut, stod Jehoshafat och sade, Hör mig, O Judah, och ni Jerusalems invånare; Tro på HERREN er Gud, så skall ni bli befästa; tro hans profeter, så skall ni blomstra.

21 Och när han hade rådgjort med

folket, tillsatte han sångare åt HERREN, och som skulle prisa helighetens skönhet, medan de gick ut inför hären, och sägande, Prisa HERREN; ty hans barmhärtighet *består* för evigt.

22 Och när de började att sjunga och att prisa, beredde HERREN bakhåll mot Ammons barn, Moab, och berget Seir, vilka hade kommit mot Judah; och de blev slagna.

23 Ty Ammons barn och Moab reste sig mot Seirs bergs invånare, för att fullständigt dräpa och förgöra *dem*: och när de hade gjort slut på Seirs invånare, hjälptes de alla åt att förgöra varandra.

24 Och när Judah kom emot vaktornet i ödemarken, tittade de mot hopen, och, se, de *var då* döda kroppar fallna till jorden, och ingen undkom.

25 Och när Jehoshafat och hans folk kom för att plundra bytet från dem, fann de bland dem, hos de döda kropparna, rikedomar i överflöd, och dyrbara smycken, som de tog av *dem* åt sig själva, mer än de kunde bära iväg: och de höll på *under* tre dagar med att samla in av bytet, så mycket var det.

26 Och på fjärde dagen samlade de sig i Berachahdalen; ty där välsignade de HERREN: därför kallades den platsens namn för, Berachahdalen, intill denna dag.

27 Sedan vände de tillbaka, var man av Judah och Jerusalem, och Jehoshafat längst fram av dem, för att fara tillbaka till Jerusalem med

fröjd; ty HERREN hade fått dem att glädja sig över sina fiender.

28 Och de kom till Jerusalem med psaltarespel och harpor och trumpeter till HERRENS hus.

29 Och fruktan för Gud kom över alla *de* ländernas riken, när de hade hört att HERREN stred mot Israels fiender.

30 Så Jehoshafats välde var stilla: ty hans Gud gav honom vila runt omkring.

31 Och Jehoshafat regerade över Judah: *han var* trettiofem år gammal när han började att regera, och han regerade *under* tjugofem år i Jerusalem. Och hans mors namn *var* Azubah, Shilhis dotter.

32 Och han vandrade på sin far Asas väg, och avlägsnade sig inte från den, görande *det som var* rätt i HERRENS åsyn.

33 Dock togs inte höjderna bort: ty folket hade ännu inte berett sina hjärtan för sina fäders Gud.

34 Nu, de övriga av Jehoshafats gärningar, de första och sista, se, de *är* nerskrivna i Jehus, Hananis sons, bok, som *är* nämnd i Israels kungars bok.

35 Och efter detta förenade sig Judah kung Jehoshafat med Israels kung Ahaziah, som gjorde väldigt illa:

36 Och han förenade sig med honom för att göra skepp för att fara till Tarshish: och de tillverkade skeppen i Ezion-Geber.

37 Då profeterade Eliezer, Dodavahs son, från Mareshah, mot Jehoshafat,

sägande, Eftersom du har förenat dig med Ahaziah, har HERREN förstört dina verk. Och skeppen förstördes, så att de inte kunde fara till Tarshish.

Kapitel 21

1 Nu gick Jehoshafat till sömns med sina fäder, och blev begravd hos sina fäder i Davids stad. Och hans son Jehoram regerade i hans ställe.

2 Och han hade bröder, Jehoshafats söner, Azariah, och Jehiel, och Zechariah, och Azariah, och Michael, och Shefatiah: alla dessa *var* Israels kung Jehoshafats söner.

3 Och deras far gav dem stora gåvor silver, och guld, och klenoder, tillsammans med befästa städer i Judah: men kungadömet gav han åt Jehoram; eftersom han *var* den förstfödde.

4 När nu Jehoram hade stigit upp till sin fars kungadöme, styrkte han sig själv, och dräpte alla sina bröder med svärdet, och också *diverse* av Israels furstar.

5 Jehoram *var* trettiotvå år gammal när han började att regera, och han regerade *under* åtta år i Jerusalem.

6 Och han vandrade på Israels kungars väg, såsom Ahabs hus gjorde: ty han hade Ahabs dotter till hustru: och han gjorde *det som var* ont i HERRENS ögon.

7 Dock ville inte HERREN förgöra Davids hus, för det förbundets skull som han hade gjort med David, och då han lovade att ge ett ljus åt honom och åt hans söner för evigt.

8 Under hans dagar gjorde edomiterna uppror från under Judahs välde, och gjorde sig en *egen* kung.

9 Då drog Jehoram ut med sina furstar, och alla hans vagnar med honom: och han stod upp om natten, och slog de edomiter som omringade honom, och vagnarnas befäl.

10 Så edomiterna gjorde uppror från under Judah hand intill denna dag. *I* samma tid gjorde *också* Libnah uppror från under hans hand; eftersom han hade övergett HERREN sina faders Gud.

11 Därtill gjorde han *offerhöjder* på bergen i Judah, och fick Jerusalems invånare att begå otukt, och framtvingade Judah *till det*.

12 Och det kom en skrivelse till honom från profeten Elijah, sägande, Så säger HERREN din fader Davids Gud, Eftersom du inte har vandrat på din far Jehoshafats vägar, eller på Judah kung Asas vägar,

13 Utan har vandrat på Israels kungars väg, och har fått Judah och Jerusalems invånare att hora, såsom Ahabs hus horerier, och också har dräpt dina bröder av din fars hus, *som var* bättre än du:

14 Se, HERREN kommer slå ditt folk med en stor pest, och dina barn, och dina hustrur, och alla dina tillhörigheter:

15 Och du *skall få erfara* en svår sjukdom genom sjuklighet i dina inälvor, tills dina inälvor ska falla ut till följd av sjukdomen, dag efter dag.

16 Därtill eggade HERREN upp

filisteernas ande emot Jehoram, och arabernas *ande*, som *bodde* nära etiopierna:

17 Och de kom upp in till Judah, och bröt in i det, och förde iväg all egendom som blev funnen i konungshuset, och också hans söner, och hans hustrur; så att det aldrig *mer* lämnades kvar en son åt honom, förutom Jehoahaz, den yngste av hans söner.

18 Och efter allt detta slog HERREN honom med en obotlig sjukdom i hans inälvor.

19 Och det inträffade, under tidens gång, när två år var till ända, att hans inälvor föll ut till följd av hans sjukdom: så han dog av svåra sjukdomar. Och hans folk anordnade ingen bränning för honom, såsom hans fäders bränning.

20 Han var trettiofem år gammal när han började att regera, och han regerade *i* åtta år i Jerusalem, och gick bort oönskad. Ändock begravde de honom i Davids stad, men inte i kungagravarna.

Kapitel 22

1 Och Jerusalems invånare gjorde hans yngste son Ahaziah till kung i hans ställe: ty de skaror av män som kom till lägret med araberna hade dräpt alla de äldre. Så Ahaziah, Judah kung Jehorams son, regerade.

2 Ahaziah *var* fyrtiofem år gammal när han började att regera, och han regerade *i* ett år i Jerusalem. Hans mors namn *var* också Athaliah,

Omriss dotter.

3 Också han vandrade på Ahabs hus vägar: ty hans mor var hans rådgivare till att göra det onda.

4 Därför gjorde han ondska i HERRENS åsyn såsom Ahabs hus: ty de var hans rådgivare, efter hans fars död, *vilket ledde* till hans undergång.

5 Han vandrade också efter deras råd, och drog till krig tillsammans med Israels kung Jehoram, Ahabs son, emot Syriens kung Hazael i Ramoth-Gilead: och syrierna slog Joram.

6 Och han vände tillbaka till Jezreel för att bli helad på grund av de sår som han fick i Ramah, när han stred mot Syriens kung Hazael. Och Judah kung Azariah, Jehorams son, for ner för att besöka Jehoram, Ahabs son, i Jezreel, eftersom han var sjuk.

7 Och Ahaziahs undergång var av Gud genom att komma till Joram: ty när han hade kommit, drog han ut med Jehoram mot Jehu, Nimshis son, vilken HERREN hade smort till att hugga av Ahabs hus.

8 Och det inträffade, när Jehu var i färd med att verkställa dom över Ahabs hus, och fann Judah furstar, och Ahaziahs bröders söner, som tjänade Ahaziah, att han dräpte dem.

9 Och han sökte efter Ahaziah: och de fick fatt i honom, (ty han höll sig gömd i Samaria,) och hämtade honom till Jehu: och när de hade dräpt honom, begravde de honom: Eftersom, sade de, han *är trots allt* Jehoshafats son, vilken sökte

HERREN av hela sitt hjärta. Så Ahaziahs hus hade ingen makt att hålla kvar riket.

10 Men när Athaliah, Ahaziahs mor, såg att hennes son var död, stod hon upp och förgjorde all kunglig säd av Judah hus.

11 Men Jehoshabeath, kungens dotter, tog Joash, Ahaziahs son, och stal undan honom från ibland de kungasönerna som blev dräpta, och satte honom och hans amma i en sängkammare. Så Jehoshabeath, kung Jehorams dotter, prästen Jehoiadas hustru, (ty hon var Ahaziahs syster,) gömde honom ifrån Athaliah, så att hon inte dräpte honom.

12 Och han var hos dem gömd i Guds hus *under* sex år: och Athaliah regerade över landet.

Kapitel 23

1 Och under Jehoiadas sjunde år gjorde han sig starkare, och tog i förbund med sig de befälen över hundratals, Azariah, Jerohams son, och Ishmael, Jehohanans son, och Azariah, Obeds son, och Maaseiah, Adaias son, och Elishafat, Zichris son.

2 Och de for runt i Judah, och församlade leviterna ur alla Judah städer, och Israels fäders främsta, och de kom till Jerusalem.

3 Och hela församlingen slöt ett förbund med kungen i Guds hus. Och han sade till dem, Se, kungens son skall regera, såsom HERREN

har sagt om Davids söner.

4 Detta *är* det ting som ni skall göra; En tredjedel av er *som* träder in på sabbaten, av prästerna och av leviterna, *skall vara* dörrvakter vid dörrarna;

5 Och en tredjedel *skall vara* vid konungshuset; och en tredjedel vid grundvalsporten: och allt folket *skall vara* på gårdarna till HERRENS hus.

6 Men låt ingen komma in till HERRENS hus, förutom prästerna, och de som tjänar av leviterna; de skall träda in, ty de *är* heliga: men allt folket skall hålla HERRENS vakt.

7 Och leviterna skall omge kungen runtom, var man med sitt vapen i sin hand; och vemhelst *annan* som kommer in i huset, han skall dödas: men var ni med kungen när han kommer in, och när han går ut.

8 Så leviterna och hela Judah gjorde enligt alla ting som prästen Jehoiada hade befallt, och tog var man sina män som skulle komma in på sabbaten, med dem som skulle gå *ut* på sabbaten: ty prästen Jehoiada upplöste inte avdelningarna.

9 Därtill överlämnade prästen Jehoiada åt befälen över hundratals spjut, och små sköldar, och sköldar, vilka *hade varit* kung Davids, vilka *fanns* i Guds hus.

10 Och han ställde allt folket, var man havande sitt vapen i sin hand, från templets högra sida till templets vänstra sida, utmed altaret och templet, vid kungen runt omkring.

11 Sedan förde de ut kungens son,

och satte på honom kronan, och gav honom vittnesbördet, och gjorde honom till kung. Och Jehoiada och hans söner smorde honom, och sade, Leve konungen.

12 När nu Athaliah hörde ljudet från folket, springande och prisande kungen, kom hon till folket in till HERRENS hus:

13 Och hon tittade, och, se, kungen stod vid sin pelare vid ingången, och furstarna och trumpeterna vid kungen: och allt landets folk fröjdade sig, och blåste i trumpeter, också sångarna med musikinstrument, och sådana som undervisade i att sjunga lovpris. Då rev Athaliah sönder sina kläder, och sade, Förräderi, förräderi.

14 Då förde prästen Jehoiada ut befälen över hundratals, vilka var satta över hären, och sade till dem, Tag ut henne utanför leden: och vemhelst som följer henne, låt honom dräpas med svärdet. Ty prästen sade, Dröp henne inte i HERRENS hus.

15 Så de lade händerna på henne; och när hon hade kommit till Hästportens ingång vid konungshuset, dräpte de henne där.

16 Och Jehoiada slöt ett förbund mellan sig, och mellan allt folket, och mellan kungen, att de skulle vara HERRENS folk.

17 Sedan gick allt folket till Baals hus, och bröt ner det, och slog sönder hans altare och hans bilder i bitar, och dräpte Mattan, Baals präst, framför altarna.

18 Jehoiada tillsatte också HERRENS hus ämbeten genom prästerna leviternas hand, vilka David hade delat upp i HERRENS hus, till att offra HERRENS brännoffer, såsom *det är* skrivet i Mose lag, med fröjd och med sång, *såsom det var föreskrivet* av David.

19 Och han ställde dörrvakterna vid portarna till HERRENS hus, att ingen *som var* oren i något skulle träda in.

20 Och han tog befälen över hundratals, och de förnäma, och folkets styresmän, och allt landets folk, och förde ner kungen från HERRENS hus: och de kom in till konungshuset genom Höga porten, och satte kungen på kungarikets tron.

21 Och allt landets folk glädde sig: och staden var stilla, efter att de hade dräpt Athaliah med svärdet.

Kapitel 24

1 Joash var sju år gammal när han började att regera, och han regerade *under* fyrtio år i Jerusalem. Hans mors namn var också Zibiah, från Beer-Sheba.

2 Och Joash gjorde *det som var* rätt i HERRENS åsyn *under* prästen Jehoiadas alla dagar.

3 Och Jehoiada tog två hustrur åt honom; och han födde söner och döttrar.

4 Och det inträffade efter detta, *att* Joash blev sinnad att reparera HERRENS hus.

5 Och han församlade prästerna och leviterna, och sade till dem, Gå ut till Judah städer, och samla in pengar av hela Israel till att reparera er Guds hus från år till år, och se till att ni påskyndar denna sak. Dock påskyndade leviterna *det* inte.

6 Och kungen kallade efter Jehoiada, den främste, och sade till honom, Varför har du inte krävt av leviterna att hämta in insamlingen från Judah och från Jerusalem, *enligt* Mose *bud*, HERRENS, och Israels församlings, tjänare, för vittnesbördets tabernakel?

7 Ty sönerna till Athaliah, den *där* onda kvinnan, hade brutit ner Guds hus; och också alla tillägnade ting, tillhörande HERRENS hus, använde de åt Baalim.

8 Och på kungens befallning gjorde de en kista, och ställde den utanför vid porten till HERRENS hus.

9 Och de gjorde en proklamation över Judah och Jerusalem, att hämta in till HERREN den insamling *som* Guds tjänare Moses lade på Israel i ödemarken.

10 Och alla furstar och allt folket gladde sig, och hämtade in, och kastade i kistan, tills de var klara.

11 Nu inträffade det, att när kistan hämtades till kungens tjänsterum genom leviternas hand, och när de såg att *det var* mycket pengar *i den*, kom kungens sekreterare och översteprästens tjänsteman och tömde kistan, och tog den, och bar tillbaka den till dess plats. Så gjorde de dag efter dag, och samlade in

pengar i överflöd.

12 Och kungen och Jehoiada gav det till sådana som utförde tjänstarbetet på HERRENS hus, och *som* lejde stenhuggare och timmermän för att reparera HERRENS hus, och också sådana som arbetade med järn och mässing för att förbättra HERRENS hus.

13 Så arbetarna arbetade, och arbetet fullbordades av dem, och de ställde upp Guds hus i dess *forna* skick, och förstärkte det.

14 Och när de hade färdigställt *det*, hämtade de de återstående pengarna inför kungen och Jehoiada, därutav gjordes kärll till HERRENS hus, *ja* kärll till tjänstgöring, och till att offra *med*, och skedar, och kärll av guld och silver. Och de offrade ständigt brännoffer i HERRENS hus *under* alla Jehoiadas dagar.

15 Men Jehoiada blev gammal, och var mätt på dagar när han dog; hundratrettio år gammal *var han* när han dog.

16 Och de begravde honom i Davids stad bland kungarna, eftersom han hade gjort gott i Israel, både gentemot Gud, och gentemot hans hus.

17 Nu, efter Jehoiadas död, kom Judah furstar, och föll ner för kungen. Då lyssnade kungen till dem.

18 Och de lämnade HERRENS, sina fäders Guds, hus, och tjänade *istället* lundar och avgudar: och vrede kom över Judah och Jerusalem på grund av denna deras överträdelse.

19 Ändock sände han profeter till dem, att föra tillbaka dem till HERREN; och de vittnade emot dem: men de ville inte vända fram örat.

20 Och Guds Ande kom över Zechariah, prästen Jehoiadas son, vilken stod över folket, och sade till dem, Så säger Gud, Varför överträder ni HERRENS bud, så att ni inte kan ha framgång? Eftersom ni har övergett HERREN, har han också övergett er.

21 Och de gaddade ihop sig mot honom, och stenade honom med stenar på kungens befallning på gården till HERRENS hus.

22 Så kung Joash kom inte ihåg den godheten som hans far Jehoiada hade gjort mot honom, utan dräpte hans son. Och när han dog, sade han, HERREN ska se på *det*, och utkräva *det*.

23 Och det inträffade vid årets slut, att Syriens här kom upp mot honom: och de kom till Judah och Jerusalem, och förgjorde alla folkets furstar från ibland folket, och sände allt byte från dem till kungen i Damaskus.

24 Ty syriernas här kom med en ringa skara män, och HERREN överlämnade en mycket stor här i deras hand, eftersom de hade övergett HERREN sina faders Gud. Så de verkställde dom mot Joash.

25 Och när de hade gett sig av från honom, (ty de lämnade honom med svåra sjukdomar,) gaddade hans egna tjänare ihop sig mot honom på grund av prästen Jehoiadas söners

blod, och dräpte honom på hans bädd, och han dog: och de begravde honom i Davids stad, men de begravde honom inte i kungagravarna.

26 Och dessa är de som gaddade ihop sig mot honom; Zabad, Shimeaths son, en ammonitiska, och Jehozabad, Shimriths son, en moabitiska.

27 Nu, *angående* hans söner, och storheten av de bördorna *som lades* på honom, och reparationen av Guds hus, se, de *är* nerskrivna i Utläggning av Kungaboken. Och hans son Amaziah regerade i hans ställe.

Kapitel 25

1 Amaziah *var* tjugofem år gammal *när* han började att regera, och han regerade *under* tjugonio år i Jerusalem. Och hans mors namn *var* Jehoaddan, från Jerusalem.

2 Och han gjorde *det som var* rätt i HERRENS åsyn, men inte med ett fullkomligt hjärta.

3 Nu inträffade det, när kungariket var befäst åt honom, att han dräpte sina tjänare som hade dödat konungen, hans far.

4 Men han dräpte inte deras barn, utan *gjorde* såsom *det är* skrivet i lagen i Mose bok, där HERREN befällde, sägande, Fäderna skall inte dö på grund av barnen, inte heller skall barnen dö på grund av fäderna, utan var man skall dö på grund av sin egen synd.

5 Därtill församlade Amaziah Judah, och gjorde dem befäl över tusentals, och befäl över hundratals, enligt *sina* fäders hus, alltigenom hela Judah och Benjamin: och han räknade dem från tjugo år gammal och över, och fann dem *vara* 300 000 utvalda *män, dugliga* till att dra ut till krig, som kunde föra spjut och sköld.

6 Han lejde också 100 000 mäktiga tappra män ifrån Israel för hundra talenter silver.

7 Men det kom en Gudsman till honom, sägande, O kung, låt inte Israels här gå med dig; ty HERREN är inte med Israel, *nämligen, inte med* alla Efraims barn.

8 Men ifall du *ändå* ska gå, gör *det då*, styrk *du* dig *då* för striden: Gud skall få dig *att* falla för fienden: ty Gud har makt att hjälpa, och att stjälp.

9 Och Amaziah sade till Gudsmannen, Men vad skall vi göra åt de hundra talenter som jag *redan* har gett till Israels här? Och Gudsmannen svarade, HERREN förmår att ge dig mycket mer än det.

10 Då avskilde Amaziah dem, *nämligen*, den här som hade kommit till honom ifrån Efraim, till att *de skulle* gå hem igen: därför upptändes deras vrede storligen emot Judah, och de vände tillbaka hem i stor ilska.

11 Och Amaziah styrkte sig, och ledde ut sitt folk, och drog till Saltdalen, och slog 10 000 av Seirs barn.

12 Och 10 000 *andra som var kvar*

och vid liv tog Judah barn till fånga, och förde dem till toppen av klippan, och störtade ner dem från klippans topp, att de alla krossades sönder.

13 Men de soldaterna tillhörande den hären som Amaziah sände tillbaka, att de inte skulle gå med honom till strid, föll in över Judah städer, från Samaria ända till Beth-Horon, och slog 3 000 av dem, och tog mycket byte.

14 Nu inträffade det, efter att Amaziah hade kommit ifrån slakten på edomiterna, att han hämtade Seirs barns gudar, och ställde upp dem *till att vara* hans gudar, och böjde sig ner inför dem, och tände rökelse åt dem.

15 Därför upptändes HERRENS vrede mot Amaziah, och han sände en profet till honom, som sade till honom, Varför har du sökt efter det folkets gudar, som inte kunde undsätta sitt eget folk ur din hand?

16 Och det inträffade, medan han talade med honom, att *kungen* sade till honom, Är du gjord till kungens rådslut? Håll upp; varför skulle du bli slagen? Då upphörde profeten, och sade, Jag vet att Gud har bestämt att förgöra dig, eftersom du har gjort detta, och inte har lyssnat till mitt råd.

17 Sedan rådgjorde Judah kung Amaziah, och sände till Joash, Jehoahazs son, Jehus son, Israels kung, sägande, Kom, låt oss se varandras ansikten.

18 Och Israels kung Joash sände till Judah kung Amaziah, sägande,

Tisteln som *var* i Libanon sände till cedern som *var* i Libanon, sägande, Ge din dotter åt min son till hustru: och det passerade förbi ett vilt djur som *var* i Libanon, och trampade ner tisteln.

19 Du säger, Se, du har slagit edomiterna; och ditt hjärta höjer upp dig till att skryta: *men* stanna nu kvar hemma; varför skulle du lägga dig i till *din egen* skada, så att du skulle falla, *ja* du, och Judah med dig?

20 Men Amaziah skulle inte lyssna; ty det *kom* av Gud, för att han skulle överlämna dem i *deras fienders* hand, eftersom de sökte efter Edoms gudar.

21 Så Joash, Israels kung, drog upp; och de såg varandras ansikten, *både* han och Judah kung Amaziah, i Beth-Shemesh, som *hör* till Judah.

22 Och Judah blev slaget inför Israel, och de flydde var man till sitt tält.

23 Och Israels kung Joash grep Judah kung Amaziah, Joashs son, Jehoahazs son, i Bethshemesh, och förde honom till Jerusalem, och bröt ner Jerusalems mur ifrån Efraimporten till Hörnporten, fyrahundra alnar.

24 Och *han tog* allt guld och silver, och alla kärl som blev funna i Guds hus hos Obededom, och konungshusets skatter, *därtill* också gisslan, och vände tillbaka till Samaria.

25 Och Amaziah, Joashs son, Judah kung, levde *i* femton år efter Joashs död, Jehoahazs son, Israels kung.

26 Nu, resten av Amaziahs gärningar, de första och sista, se, *är* de inte nerskrivna i Judah och Israels kungars bok?

27 Nu, efter den tid då Amaziah vände bort från att följa HERREN gjorde de en konspiration mot honom i Jerusalem; och han flydde till Lachish: men de sände till Lachish efter honom, och dräpte honom där.

28 Och de hämtade honom på hästar, och begravde honom hos hans fäder i Judah stad.

Kapitel 26

1 Sedan tog allt folket i Judah Uzziah, som *var* sexton år gammal, och gjorde honom till kung i hans far Amaziahs ställe.

2 Han byggde Eloth, och återställde det till Judah, efter att kungen hade gått till sömns med sina fäder.

3 Sexton år gammal *var* Uzziah när han började att regera, och han regerade *i* femtiotvå år i Jerusalem. Hans mors namn *var* också Jekoliah, från Jerusalem.

4 Och han gjorde *det som var* rätt i HERRENS åsyn, enligt allt som hans far Amaziah gjorde.

5 Och han sökte Gud under Zechariahs dagar, vilken hade insikt om Guds syner: och så länge han sökte HERREN, fick Gud honom att blomstra.

6 Och han drog ut och krigade mot filisteerna, och bröt ner Gaths mur, och Jabnehs mur, och Ashdods mur,

och byggde städer runt Ashdod, och bland filisteerna.

7 Och Gud hjälpte honom mot filisteerna, och mot de araber som bodde i Gur-Baal, och *mot* mehuniterna.

8 Och ammoniterna gav gåvor åt Uzziah: och hans namn blev vida känt *ända* till Egyptens ingång; ty han styrkte *sig* övermåttan mycket.

9 Därtill byggde Uzziah torn i Jerusalem vid Hörnporten, och vid Dalporten, och vid Vinkeln, och befäste dem.

10 Han byggde också torn i öknen, och grävde många brunnar: ty han hade mycket boskap, både i låglandet, och på slätterna: *också* jordbrukare, och vingårdsmän i bergen, och på Karmel: ty han älskade jordbruk.

11 Dessutom hade Uzziah en här med stridande män, som drog ut till krig i trupper, enligt deras räknings antal genom sekreteraren Jeiels hand och styresmannen Maaseiah, under Hananiahs hand, *en* av kungens befälhavare.

12 Det hela antalet av de mäktiga tappra männen tillhörande fädernas främsta *var* 2 600.

13 Och under deras hand *var* en här, 307 500, som förde krig med mäktig makt, för att hjälpa kungen mot fienden.

14 Och Uzziah förberedde för dem, alltigenom hela hären, sköldar, och spjut, och hjälmar, och ringskjortor, och bågar, och slungor *att slunga* stenar *med*.

15 Och han gjorde maskiner i Jerusalem, uppfunna av skickliga män, till att finnas *uppe* på tornen och på bålverken, för att skjuta pilar och stora stenar med dem. Och hans namn gick ut vida omkring; ty han blev förunderligt hjälpt, tills han blev stark.

16 Men när han var stark, lyftes hans hjärta upp till *hans* fördärv: ty han överträdde mot HERREN sin Gud, och gick in till HERRENS tempel för att tända rökelse på rökelsealtaret.

17 Och prästen Azariah gick in efter honom, och med honom åttio HERRENS präster, *som var* tappra män:

18 Och de stod emot kung Uzziah, och sade till honom, *Det hör* inte till dig, Uzziah, att tända rökelse åt HERREN, utan till prästerna Aarons söner, vilka är helgade åt att tända rökelse: gå ut ur helgedomen; ty du har överträtt; inte heller *skall detta vara* till din ära från HERREN Gud.

19 Då blev Uzziah vred, och *hade* ett rökelsekar i sin hand till att tända rökelse: och medan han var vred på prästerna, ja *då* slog spetälskan ut på hans panna inför prästerna i HERRENS hus, från bredvid rökelsealtaret.

20 Och översteprästen Azariah, och alla prästerna, tittade på honom, och, se, han *var* spetälsk i sin panna, och de drev ut honom därifrån; ja, han själv skyndade också att gå ut, eftersom HERREN hade slagit honom.

21 Och kung Uzziah var en spetälsk intill sin dödsdag, och bodde i ett särskilt hus, *varande* en spetälsk; ty han var avhuggen från HERRENS hus: och hans son Jotham *var satt* över konungshuset, dömande landets folk.

22 Nu, resten av Uzziahs gärningar, de första och sista, skrev profeten Jesaja, Amozs son, ner.

23 Så Uzziah gick till sömns med sina fäder, och de begravde honom hos hans fäder på det gravfält som *hörde* till kungarna; ty de sade, Han *är* en spetälsk: och hans son Jotham regerade i hans ställe.

Kapitel 27

1 Jotham *var* tjugofem år gammal när han började att regera, och han regerade sexton år i Jerusalem. Hans mors namn *var* också Jerushah, Zadoks dotter.

2 Och han gjorde *det som var* rätt i HERRENS åsyn, enligt allt som hans far Uzziah gjorde: dock trädde han inte in i HERRENS tempel. Och folket handlade ännu fördärligt.

3 Han byggde Höga porten till HERRENS hus, och han byggde mycket på Ofelmuren.

4 Därtill byggde han städer i Judah bergsområde, och i skogarna byggde han borgar och torn.

5 Han stred också med ammoniternas kung, och segrade mot dem. Och samma år gav Ammons barn honom 100 talenter silver, och 10 000 mått vete, och 10

000 *mått* korn. Så mycket betalade Ammons barn till honom, både det andra året, och det tredje.

6 Så Jotham blev mäktig, eftersom han beredde sina vägar inför HERREN sin Gud.

7 Nu, de övriga av Jothams gärningar, och alla hans krig, och hans vägar, se, de *är* nerskrivna i Israels och Judah kungars bok.

8 Han var tjugofem år gammal när han började att regera, och regerade *under* sexton år i Jerusalem.

9 Och Jotham gick till sömns med sina fäder, och de begravde honom i Davids stad: och hans son Ahaz regerade i hans ställe.

Kapitel 28

1 Ahaz *var* tjugo år gammal när han började att regera, och han regerade sexton år i Jerusalem: men han gjorde inte *det som var* rätt i HERRENS åsyn, såsom hans fader David:

2 Ty han vandrade på Israels kungars vägar, och gjorde också gjutna *avgudabilder* åt Baalim.

3 Dessutom tände han rökelse i Hinnoms sons dal, och brände upp sina barn i elden, efter de hedningarnas styggelser vilka HERREN hade kastat ut inför Israels barn.

4 Han offrade också och tände rökelse *uppe* på höjderna, och på kullarna, och under varje grönt träd.

5 Därför överlämnade HERREN hans Gud honom i Syriens kungs

hand; och de slog honom, och förde iväg en stor hop av dem som fångar, och hämtade *dem* till Damaskus.

Och han överlämnades också i Israels kungs hand, som slog honom i en väldig slakt.

6 Ty Pekah, Remaliahs son, dräpte i Judah 120 000 på en *och samma* dag, *vilka* alla *var* tappra män; eftersom de hade övergett HERREN sina fäders Gud.

7 Och Zichri, en mäktig man av Efraim, dräpte kungasonen Maaseiah, och Azrikam, husets styresman, och Elkanah *som var* näst efter kungen.

8 Och Israels barn förde iväg 200 000 av sina bröder som fångar, kvinnor, söner, och döttrar, och förde också iväg mycket byte från dem, och hämtade bytet till Samaria.

9 Men en HERRENS profet var där, vars namn *var* Oded: och han gick ut inför hären som kom till Samaria, och sade till dem, Se, eftersom HERREN era fäders Gud var vred på Judah, har han överlämnat dem i er hand, och ni har dräpt dem i ett raseri *som* når upp till himlen.

10 Och nu har ni för avsikt att underkuva Judah och Jerusalems barn till slavar och slavinnor åt er: *men finns det* inte *också* hos er, ja *också* hos er, synder mot HERREN er Gud?

11 Hör mig nu därför, och lämna tillbaka fångarna, vilka ni har tagit tillfånga från era bröder: ty HERRENS brinnande vrede *är* över er.

12 Då stod vissa av Efraims barns huvuden upp mot dem som kom *tillbaka* från kriget, Azariah, Johanans son, Berechiah, Meshillemoths son, och Jehizkiah, Shallums son, och Amasa, Hadlais son,

13 Och sade till dem, Ni skall inte föra in fångarna hit: ty då vi *redan* har förbrutit oss mot HERREN, har ni för avsikt att lägga på *mer* till våra synder och till vår överträdelse: ty vår överträdelse är stor, och brinnande vrede *är upptänd* mot Israel.

14 Så de beväpnade männen lämnade ifrån sig fångarna och bytet inför furstarna och hela församlingen.

15 Och de män som nämnts vid namn stod upp, och tog fångarna, och klädde alla som var nakna bland dem med bytet, och klädde på dem, och försåg dem med skor, och gav dem att äta och att dricka, och smorde dem, och lät föra alla deras svaga på åsnor, och förde dem till Jeriko, Palmstaden, till deras bröder: sedan vände de tillbaka till Samaria.

16 Vid samma tid sände kung Ahaz till Assyriens kungar att *de skulle* hjälpa honom.

17 Ty edomiterna hade återigen kommit och slagit Judah, och fört iväg fångar.

18 Filisteerna hade också invaderat städerna i Judah lågland och *sydland*, och hade tagit Bethshemesh, och Ajalon, och Gederoth, och Shocho med dess

byar, och Timnah med dess byar, också Gimzo och dess byar: och de bodde där.

19 Ty HERREN sänkte Judah på grund av Israels kung Ahaz; ty han gjorde Judah naket, och överträdde svårt mot HERREN.

20 Och Assyriens kung Tilgath-Pilneser kom till honom, och ansatte honom, men styrkte honom inte.

21 Ty Ahaz tog en del från HERRENS hus, och från konungshuset, och från furstarna, och gav *det* åt Assyriens kung: men han hjälpte honom inte.

22 Och i sitt trångmåls tid överträdde han än mer mot HERREN: denne *är den* kungen Ahaz.

23 Ty han offrade åt Damaskus gudar, vilka slog honom: och han sade, Eftersom Syriens kungars gudar hjälper dem, kommer jag *därför* offra till dem, att de *också* må hjälpa mig. Men de blev hans, och hela Israels, fördärv.

24 Och Ahaz samlade ihop kärlden som tillhörde Guds hus, och högg sönder Guds hus kärl, och stängde igen dörrarna till HERRENS hus, och han gjorde sig altaren i varje hörn i Jerusalem.

25 Och i varje enskild stad som tillhörde Judah gjorde han höjder till att tända rökelse åt andra gudar, och provocerade HERREN sina faders Gud till vrede.

26 Nu, resten av hans gärningar och alla hans vägar, de första och sista, se, de *är* nerskrivna i Judah och

Israels kungars bok.

27 Och Ahaz gick till sömns med sina fäder, och de begravde honom i staden, *ja* i Jerusalem: men de förde inte in honom till Israels kungars gravar: och hans son Hezekiah regerade i hans ställe.

Kapitel 29

1 Hezekiah började att regera *när han var* tjugofem år gammal, och han regerade *under* tjugonio år i Jerusalem. Och hans mors namn *var* Abijah, Zechariahs dotter.

2 Och han gjorde *det som var* rätt i HERRENS åsyn, enligt allt som hans fader David hade gjort.

3 I sitt första regeringsår, under den första månaden, öppnade han dörrarna till HERRENS hus, och reparerade dem.

4 Och han hämtade in prästerna och leviterna, och församlade dem på Östra gatan,

5 Och sade till dem, Hör mig, ni leviter, helga er nu, och helga HERRENS, era faders Guds, hus, och för bort orenheten från den heliga *platsen*.

6 Ty våra fäder har överträtt, och gjort *det som var* ont i HERREN vår Guds ögon, och har övergett honom, och har vänt bort sina ansikten från HERRENS boning, och har vänt *sina* ryggar.

7 De har också stängt igen dörrarna till förhuset, och släckt ut lamporna, och har inte tänt rökelse eller offrat brännoffer på den heliga *platsen* åt

Israels Gud.

8 Därför var HERRENS vrede över Judah och Jerusalem, och han har överlämnat dem till trubbel, till häpnad, och till *hånande* vissling, som ni ser med era ögon.

9 Ty, se, våra fäder har fallit för svärdet, och våra söner och våra döttrar och våra hustrur *är* i fångenskap på grund av detta.

10 Nu *ligger det* på mitt hjärta att sluta ett förbund med HERREN Israels Gud, att hans brinnande vrede må vända bort ifrån oss.

11 Mina söner, var nu inte försumliga: ty HERREN har valt er att stå inför honom, att tjäna honom, och att ni skulle tjänstgöra hos honom, och tända rökelse.

12 Sedan stod leviterna upp, Mahath, Amasais son, och Joel, Azariahs son, av kohathiternas söner: och av Meraris söner, Kish, Abdis son, och Azariah, Jehalelels son: och av gershoniterna; Joah, Zimmahs son, och Eden, Joahs son:

13 Och av Elizafans söner; Shimri, och Jeiel: och av Asafs söner; Zechariah, och Mattaniah:

14 Och av Hemans söner; Jehiel, och Shimei: och av Jeduthuns söner; Shemaiah, och Uzziel.

15 Och de församlade sina bröder, och helgade sig, och kom, enligt kungens befallning, *i kraft* av HERRENS ord, för att rena HERRENS hus.

16 Och prästerna gick in till den inre delen av HERRENS hus, för att rena *den*, och förde ut all orenhet som de

fann i HERRENS tempel in till gården till HERRENS hus. Och leviterna tog *det*, för att bära bort *det* in till Kidronbäcken.

17 Nu inledde de med att helga på den första *dagen* i den första månaden, och på den åttonde dagen i månaden kom de till HERRENS förhus: så de helgade HERRENS hus under åtta dagar; och på den sextonde dagen i första månaden avslutade de *arbetet*.

18 Sedan gick de in till kung Hezekiah, och sade, Vi har renat hela HERRENS hus, och brännofferaltaret, med alla dess föremål, och skådebrödsbordet, med alla dess föremål.

19 Dessutom alla föremål, vilka kung Ahaz under sin regering kastade bort i sin överträdelse, har vi förberett och helgat, och, se, de *är* inför HERRENS altare.

20 Då steg kung Hezekiah upp tidigt, och församlade stadens styresmän, och gick upp till HERRENS hus.

21 Och de hämtade sju tjurar, och sju baggar, och sju lamm, och sju bockar, till ett syndoffer för riket, och för helgedomen, och för Judah. Och han befallde prästerna, Aarons söner, att offra *dem* på HERRENS altare.

22 Så de dödade tjurarna, och prästerna tog upp blodet, och stänkte *det* på altaret: likaså, när de hade dödat baggarna, stänkte de blodet på altaret: de dödade också lammen, och de stänkte blodet på altaret.

23 Och de förde fram bockarna *för*

syndoffret inför kungen och församlingen; och de lade sina händer på dem:

24 Och prästerna dödade dem, och de gjorde gottgörelse med deras blod på altaret, så att göra en försoning för hela Israel: ty kungen befallde *att* brännoffret och syndoffret *skulle göras* för hela Israel.

25 Och han satte leviterna i HERRENS hus med cymbaler, med psaltare, och med harpor, enligt Davids, och kungens siare Gads, och profeten Nathans bud: ty *så löd* HERRENS bud genom hans profeter.

26 Och leviterna stod med Davids instrument, och prästerna med trumpeterna.

27 Och Hezekiah befallde att offra brännoffret på altaret. Och när brännoffret började, *då* började *också* HERRENS sång med trumpeterna, och med instrumenten *tillsatta* av Israels kung David.

28 Och hela församlingen tillbad, och sångarna sjöng, och trumpeterna ljud: *och allt detta fortsatte* tills brännoffret var fullbordat.

29 Och när de hade upphört med att offra, böjde sig kungen ner, och alla som var närvarande med honom, och tillbad.

30 Därtill befallde kung Hezekiah och furstarna leviterna att lovsjunga HERREN med Davids och siaren Asafs ord. Och de lovsjöng med glädje, och de böjde ner sina huvuden och tillbad.

31 Då svarade Hezekiah och sade,

Nu har ni vigt er åt HERREN, närma er och hämta offer och tacksägelseoffer in till HERRENS hus. Och församlingen förde in offer och tacksägelseoffer; och så många som hade ett fritt hjärta *förde in* brännoffer.

32 Och antalet brännoffer, som församlingen hämtade, var sjuttio tjurar, och etthundra baggar, *och* tvåhundra lamm: alla dessa *var* för ett brännoffer åt HERREN.

33 Och de vigda tingen *var* sexhundra oxar och tretusen får.

34 Men prästerna var för få, så att de inte kunde flå alla brännoffer: därför hjälpte deras bröder leviterna dem, tills arbetet var slut, och tills de *andra* prästerna hade helgat sig: ty leviterna *var* mer rättsinniga till hjärtat *när det gäller* att helga sig än prästerna.

35 Och brännoffren *fanns* också i överflöd, tillsammans med fettet av fredsoffren, och dryckesoffren till *varje* brännoffer. Så ordnades tjänstgöringen i HERRENS hus.

36 Och Hezekiah fröjdade sig, och allt folket, att Gud hade berett folket: ty detta ting blev *gjort* plötsligt.

Kapitel 30

1 Och Hezekiah sände till hela Israel och Judah, och skrev också brev till Efraim och Manasseh, att de skulle komma till HERRENS hus i Jerusalem, för att hålla påsken till HERREN Israels Gud.

2 Ty kungen hade hållit rådslag, och

hans furstar, och hela församlingen i Jerusalem, att hålla påsken under den andra månaden.

3 Ty de kunde inte hålla den *precis* i den tiden, eftersom prästerna inte hade helgat sig tillräckligt, inte heller hade folket församlat sig till Jerusalem.

4 Och det tinget behagade kungen och hela församlingen.

5 Så de upprättade ett påbud att utfärda en kungörelse över hela Israel, från Beer-Sheba ända till Dan, att de skulle komma för att hålla påsken till HERREN Israels Gud i Jerusalem: ty de hade inte gjort *det* på länge *på det vis* som det var skrivet.

6 Så buden for med breven från kungen och hans furstar över hela Israel och Judah, och enligt kungens befallning, sägande, Ni Israels barn, vänd tillbaka till HERREN, Abrahams, Isaks, och Israels Gud, och han kommer vända tillbaka till kvarlevan av er, vilka har undkommit från Assyriens kungars hand.

7 Och var ni inte som era fäder, och som era bröder, vilka överträdde mot HERREN sina fäders Gud, *som* därför utlämnade dem till ödeläggelse, såsom ni ser.

8 Var ni nu inte hårdnackade, såsom era fäder *var*, utan böj er för HERREN, och träd in till hans helgedom, vilken han har helgat för evigt: och tjäna HERREN er Gud, att hans vredes hetta må vända bort från er.

9 Ty om ni ska vända tillbaka till HERREN, *skall* era bröder och era barn *finna* förbarmande inför dem som förde dem i fångenskap, så att de skall *få* komma tillbaka in till detta land: ty HERREN er Gud *är* nådig och barmhärtig, och kommer inte vända bort *sitt* ansikte från er, om ni ska vända tillbaka till honom.
10 Så buden for från stad till stad igenom Efraims och Manasseh land ända till Zebulun: men de hånskrattade åt dem, och gjorde narr av dem.

11 Likväl ödmjukade sig vissa av Asher och Manasseh och av Zebulun, och kom till Jerusalem.

12 Också i Judah var Guds hand att ge dem ett *och samma* hjärta till att göra *enligt* kungens och furstarnas befallning, enligt HERRENS ord.

13 Och det församlades mycket folk i Jerusalem under den andra månaden för att hålla det osyrade brödets högtid, en mäktig stor församling.

14 Och de stod upp och tog bort de altaren som *fanns* i Jerusalem, och alla altaren för rökelse tog de bort, och kastade *dem* i Kidronbäcken.

15 Sedan dödade de påskalammet på den fjortonde *dagen* i den andra månaden: och prästerna och leviterna skämdes, och helgade sig, och hämtade in brännoffren in till HERRENS hus.

16 Och de stod på sin plats på sitt vis, enligt Gudsmannen Moses lag: *och* prästerna stänkte blodet, *som de tog emot* av leviternas hand.

17 Ty *det var* många i församlingen som inte var helgade: därför hade leviterna ansvaret över dödandet av påskalammen för var och en *som* inte var ren, så att helga *dem* för HERREN.

18 Ty en hop av folket, *ja* många av Efraim, och Manasseh, Issachar, och Zebulun, hade inte renat sig, ändå åt de påskalammet på annat sätt än det stod skrivet. Men Hezekiah bad för dem, sägande, Den gode HERREN förlåte var och en

19 *Som* bereder sitt hjärta att söka Gud, HERREN sina fäders Gud, fastän *han* inte *har blivit renad* enligt helgedomens rening.

20 Och HERREN lyssnade till Hezekiah, och helade folket.

21 Och de Israels barn som var närvarande i Jerusalem höll det osyrade brödets högtid *i sju dagar* under stor glädje: och leviterna och prästerna prisade HERREN dag efter dag, *sjungande* till HERREN med högljudda instrument.

22 Och Hezekiah talade tröstande till alla de leviter som undervisade HERRENS goda kunskap: och de åt alltigenom *hela* högtiden *i sju dagar*, offrande fredsoffer, och bekännande för HERREN sina fäders Gud.

23 Och hela församlingen rådgjorde om att hålla *högtid under ytterligare sju dagar*: och de höll *högtid* under glädje *i ytterligare sju dagar*.

24 Ty Judah kung Hezekiah gav ettusen tjurar och sjutusen får åt församlingen; och furstarna gav åt församlingen ettusen tjurar och

tiotusen får: och ett stort antal av prästerna helgade sig.

25 Och hela Judah församling, tillsammans med prästerna och leviterna, och hela den församling som kom ifrån Israel, och främlingarna som kom ifrån Israels land, och som bodde i Judah, glädde sig.

26 Så det rådde stor fröjd i Jerusalem: ty alltsedan Solomons, Davids sons, Israels kungs, tid *hade det* inte *rätt* någon *sådan glädje* likt denna i Jerusalem.

27 Sedan ställde prästerna leviterna sig upp och välsignade folket: och deras röst blev hörd, och deras bön kom *upp* till hans heliga boning, *ända upp* till himlen.

Kapitel 31

1 När nu allt detta var till ända, gick hela Israel, som var närvarande, ut till Judah städer, och slog *avgudabilderna* i bitar, och högg ner lundarna, och rev ner höjderna och altarna ur hela Judah och Benjamin, också i Efraim och Manasseh, tills de fullständigt hade förgjort dem alltsammans. Sedan vände alla Israels barn tillbaka, var man till sin besittning, in till sina egna städer.

2 Och Hezekiah tillsatte prästernas och leviternas avdelningar enligt deras avdelningar, var man enligt sin tjänstgöring, prästerna och leviterna till brännoffer och till fredsoffer, till att tjänstgöra, och till att tacka, och till att prisa i HERRENS tälts portar.

3 *Han tillsatte* också kungens del utav hans egendom för brännoffren, *nämligen*, för morgonbrännoffren och kvällsbrännoffren, och brännoffren för sabbaterna, och för nymånaderna, och för de bestämda högtiderna, såsom *det är* skrivet i HERRENS lag.

4 Därtill befallde han det folket som bodde i Jerusalem att ge prästernas och leviternas del, att de skulle bli styrkta i HERRENS lag.

5 Och så snart det budet gick ut, förde Israels barn in stora mängder, förstlingsfrukterna av säd, vin, och olja, och honung, och av all *slags* tillväxt från fältet; och de förde in tionde av alla *ting* i överflöd.

6 Och *beträffande* Israels och Judah barn, *de* som bodde i Judah städer, förde också de in tionde av oxar och får, och tionde av heliga ting som helgades åt HERREN deras Gud, och lade *upp dem* i högar.

7 I den tredje månaden började de att lägga upp högarnas grund, och slutförde *det* i den sjunde månaden.

8 Och när Hezekiah och furstarna kom och såg högarna, välsignade de HERREN, och hans folk Israel.

9 Sedan frågade Hezekiah hos prästerna och leviterna om högarna.

10 Och översteprästen Azariah av Zadoks hus svarade honom, och sade, Sedan *folket* började att hämta in gåvor till HERRENS hus, har vi haft tillräckligt att äta, och har lämnat kvar mycket: ty HERREN har välsignat sitt folk; och det som finns över *är* detta stora lager.

11 Då befallde Hezekiah att bereda kammare i HERRENS hus; och de beredde *dem*,

12 Och förde troget in gåvorna och tiondena och de tillägnade *tingen*: över vilka leviten Kononiah *var* styresman, och hans bror Shimei *var* näst *i rang*.

13 Och Jehiel, och Azaziah, och Nahath, och Asahel, och Jerimoth, och Jozabad, och Eliel, och Ismachiah, och Mahath, och Benaiah, *var* tillsyningsmän under Kononiahs och hans bror Shimeis hand, efter kung Hezekiahs befallning, och Azariahs, styresmannen över Guds hus.

14 Och leviten Kore, Imnahs son, dörrvaktaren österut, *var satt* över de frivilliga gåvorna till Gud, till att fördela gåvorna till HERREN, och de allra heligaste tingen.

15 Och näst *under* honom *var* Eden, och Miniamin, och Jeshua, och Shemaiah, Amariah, och Shekaniah, i präststäderna, i *deras* bestämda tjänst, att ge åt sina bröder enligt *deras* avdelningar, åt den minste såväl som åt den störste:

16 Förutom deras släkteregister bestående av män, från tre år gammal och uppåt, *också* åt var och en som träder in i HERRENS hus, hans dagliga del för deras tjänstgöring efter deras åligganden enligt deras avdelningar;

17 Både åt prästernas släkteregister efter deras fäders hus, och leviterna från tjugo år gammal och uppåt, efter deras åligganden vid deras

avdelningar;

18 Och åt släktregistret bestående av alla deras små *barn*, deras hustrur, och deras söner, och deras döttrar, alltigenom hela församlingen: ty i sin bestämda tjänst helgade de sig i helighet:

19 Också av de prästerna, Aarons söner, *vilka befann sig* på deras städers förstäders marker, i varje särskild stad, männen som nämndes vid namn, *så var det deras uppgift* att ge portioner åt alla *av* mankön bland prästerna, och åt alla som var räknade i släktregistren bland leviterna.

20 Och så gjorde Hezekiah över hela Judah, och gjorde *det som var* gott och rätt och sant inför HERREN sin Gud.

21 Och i varje arbete som han började med för Guds hus tjänstgöring, och i fråga om lagen, och i fråga om buden, så att söka sin Gud, gjorde han *det* av hela sitt hjärta, och blomstrade.

Kapitel 32

1 Efter dessa ting, och upprättandet av det, kom Assyriens kung Sennacherib, och gick in i Judah, och slog läger mot de befästa städerna, och tänkte att erövra dem åt sig.

2 Och när Hezekiah såg att Sennacherib hade kommit, och att han hade för avsikt att strida mot Jerusalem,

3 *Då* rådgjorde han med sina furstar

och sina mäktiga män om att stoppa vattnet hos de källor som *fanns* utanför staden: och de hjälpte honom.

4 Så mycket folk samlades ihop, som täppte till alla källorna, och den bäck som flöt mitt genom landet, sägande, Varför skulle Assyriens kungar *få* komma, och finna mycket vatten?

5 Han styrkte också sig, och byggde upp hela den muren som var nerbruten, och reste upp *den* till tornen, och en annan mur på utsidan, och reparerade Millo i Davids stad, och gjorde kastspjut och sköldar i överflöd.

6 Och han tillsatte krigsbefäl över folket, och församlade dem till sig på stadsportens gata, och talade uppmuntrande till dem, sägande,

7 Var starka och modiga, var inte rädda eller bestörta inför Assyriens kung, inte heller för hela den hop som *är* med honom: ty *det är* fler med oss än med honom:

8 Med honom *är* en arm av kött; men med oss *är* HERREN vår Gud till att hjälpa oss, och till att strida våra strider. Och folket tryggade sig vid Hezekiahs, Judah kungs, ord.

9 Efter detta sände Assyriens kung Sennacherib sina tjänare till Jerusalem, (men han *själv belägrade* mot Lachish, och all hans *härsmakt* med honom,) till Judah kung Hezekiah, och till hela Judah som *var* i Jerusalem, sägande,

10 Så säger Sennacherib, Assyriens kung, Vad litar ni till, att ni skulle stanna kvar i Jerusalem under

belägringen?

11 Övertalar inte Hezekiah er att överlämna er åt att dö genom svält och genom törst, sägande, HERREN vår Gud skall undsätta oss ur Assyriens kungs hand?

12 Har inte samme Hezekiah tagit bort sina höjder och sina altaren, och befallt Judah och Jerusalem, sägande, Ni skall tillbe inför ett *och samma* altare, och tända rökelse på det?

13 Vet ni inte vad jag och mina fäder har gjort med *andra* länders alla folk? Förmådde gudarna hos de ländernas nationer på något vis alls att undsätta sina länder ur min hand?

14 Vem *fanns där* bland alla de gudarna hos nationerna vilka min far fullständigt förgjorde, som kunde undsätta sitt folk ur min hand, att er Gud skulle förmå att undsätta er ur min hand?

15 Låt nu därför inte Hezekiah lura er, eller övertyga er på detta vis, tro honom inte heller: ty ingen gud hos någon nation eller rike förmådde att undsätta sitt folk ur min hand, och ur mina fäders hand: hur mycket mindre skall *då* er Gud *kunna* undsätta er ur min hand?

16 Och hans tjänare talade ännu *mer* mot HERREN Gud, och mot hans tjänare Hezekiah.

17 Han skrev också brev för att smäda HERREN Israels Gud, och för att tala emot honom, sägande, Såsom gudarna hos *andra* länders nationer inte har undsatt sitt folk ur min hand, likaså skall inte Hezekiahs

Gud undsätta sitt folk ur min hand.

18 Då ropade de med hög röst på judiska åt Jerusalems folk som *stod* på muren, för att skrämma dem, och för att oro dem; att de skulle inta staden.

19 Och de talade emot Jerusalems Gud, såsom emot jordens folks gudar, *som var* människohänders verk.

20 Och på *grund av* detta bad och ropade kung Hezekiah och profeten Jesaja, Amozs son, till himlen.

21 Och HERREN sände en ängel, som högg av alla tappra mäktiga män, och ledarna och befälhavarna i Assyriens kungs läger. Så han vände tillbaka till sitt eget land med skam i ansiktet. Och när han hade kommit in till sin guds hus, dräpte de honom med svärdet, *de* vilka kom ut från hans eget inre.

22 Så räddade HERREN Hezekiah och Jerusalems invånare från Assyriens kung Sennacheribs hand, och från alla *andras* hand, och ledde dem på varje sida.

23 Och många hämtade gåvor åt HERREN till Jerusalem, och presenter till Judah kung Hezekiah: så att han hädanefter blev upphöjd i alla nationers åsyn.

24 I de dagarna blev Hezekiah dödssjuk, och bad till HERREN: och han talade till honom, och han gav honom ett tecken.

25 Men Hezekiah gav inte tillbaka enligt den förmånen *given* åt honom; ty hans hjärta höjdes upp: därför var vrede över honom, och över Judah

och Jerusalem.

26 Likväl ödmjukade Hezekiah sig över sitt hjärtas stolthet, *både* han och Jerusalems invånare, så att HERRENS vrede inte kom över dem under Hezekiahs dagar.

27 Och Hezekiah hade överflödande mycket rikedom och ära: och han gjorde sig skattkamrar för silver, och för guld, och för ädelstenar, och för kryddor, och för sköldar, och för alla slags fina klenoder;

28 Också förrådshus för tillväxten av säd, och vin, och olja; och stall för allahanda djur, och hus för hjordar.

29 Därtill försåg han sig med städer, och tillhörigheter bestående av flockar och hjordar i överflöd: ty Gud hade gett honom mycket stor egendom.

30 Samme Hezekiah stoppade också Gihons övre vattendrag, och ledde det rakt ner till Davids stads västra sida. Och Hezekiah blomstrade i alla sina gärningar.

31 Dock, i *saken om* Babylons furstars ambassadörer, vilka sände till honom för att fråga om det undret som blev *gjort* i landet, *då* lämnade Gud honom, för att pröva honom, att han skulle få veta allt *som fanns* i hans hjärta.

32 Nu, de övriga av Hezekiahs gärningar, och hans godhet, se, de *är* nerskrivna i profeten Jesajas, Amozs sons, syn, *och* i Judah och Israels kungars bok.

33 Och Hezekiah gick till sömns med sina fäder, och de begravde honom i den främsta av Davids

söners gravar: och hela Judah och Jerusalems invånare hedrade honom vid hans död. Och hans son Manasseh regerade i hans ställe.

Kapitel 33

1 Manasseh *var* tolv år gammal när han började att regera, och han regerade *under* femtiofem år i Jerusalem:

2 Men *han* gjorde *det som var* ont i HERRENS åsyn, såsom hedningarnas styggelser, vilka HERREN hade kastat ut inför Israels barn.

3 Ty han byggde återigen upp de höjder som hans far Hezekiah hade brutit ner, och han reste upp altaren åt Baalim, och gjorde lundar, och tillbad himlens hela härskara, och tjänade dem.

4 Han byggde också upp altaren *inne* i HERRENS hus, om vilket HERREN hade sagt, I Jerusalem skall mitt namn vara för evigt.

5 Och han byggde altaren åt himlens hela härskara på de två gårdarna till HERRENS hus.

6 Och han fick sina barn att passera genom elden i Hinnoms sons dal: han gav också akt på tider, och använde sig av svartkonst, och använde sig av trolldom, och befattade sig med en andebesvärjare, och med trollkarlar: han gjorde mycket ondska i HERRENS åsyn, så att provocera honom till vrede.

7 Och han satte en avgudabild, den avgud som han hade gjort, i Guds

hus, om vilket Gud hade sagt till David och till hans son Solomon, I detta hus, och i Jerusalem, som jag har utvalt inför alla Israels stammar, kommer jag fästa mitt namn för evigt:

8 Inte heller kommer jag något mer avlägsna Israels fot ifrån det land som jag har bestämt åt era fäder; så att de kommer ge akt på att göra allt som jag har befallt dem, enligt hela lagen och stadgarna och föreskrifterna genom Mose hand.

9 Så Manasseh fick Judah och Jerusalems invånare att fela, *och* att göra värre än hedningarna, vilka HERREN hade förgjort inför Israels barn.

10 Och HERREN talade till Manasseh, och till hans folk: men de skulle inte lyssna.

11 Därför hämtade HERREN in befälen över Assyriens kungs här över dem, vilka grep Manasseh bland törnena, och fängslade honom med bojor, och förde honom till Babylon.

12 Och när han var i nöd, bönföll han inför HERREN sin Gud, och ödmjukade sig djupt inför sina fäders Gud,

13 Och bad till honom: och han blev hörd av honom, och *han* lyssnade till hans vädjan, och hämtade tillbaka honom till Jerusalem in till hans rike. Då förstod Manasseh att HERREN han *var* Gud.

14 Nu, efter detta byggde han en mur utanför Davids stad, på väster sida om Gihon, i dalen, ända till

ingången vid Fiskporten, och *den* omgärdade Ofel, och *han* reste upp den mycket högt, och satte krigsbefäl i alla Judahs befästa städer.

15 Och han tog bort de främmande gudarna, och avguden ifrån HERRENS hus, och alla altaren som han hade byggt på HERRENS hus berg, och i Jerusalem, och kastade ut *dem* ur staden.

16 Och han reparerade HERRENS altare, och offrade fredsoffer och tackoffer på det, och befallde Judah att tjäna HERREN Israels Gud.

17 Ändock offrade folket fortfarande *uppe* på höjderna, *dock* endast åt HERREN sin Gud.

18 Nu, de övriga av Manassehs gärningar, och hans bön till sin Gud, och orden från de siare som talade till honom i HERRENS, Israels Guds, namn, se, de *är nerskrivna* i Israels kungars bok.

19 Också hans bön, och *hur Gud* bönhörde honom, och all hans synd, och hans överträdelse, och de platser på vilka han byggde höjder, och reste upp lundar och avgudabilder, innan han ödmjukades: se, de *är nerskrivna* bland Siarnas tal.

20 Så Manasseh gick till sömns med sina fäder, och de begravde honom i hans eget hus: och hans son Amon regerade i hans ställe.

21 Amon *var* tjugotvå år gammal när han började att regera, och regerade *i* två år i Jerusalem.

22 Men han gjorde *det som var* ont i HERRENS åsyn, såsom hans far

Manasseh gjorde: ty Amon offrade åt alla de avgudabilder som hans far Manasseh hade gjort, och tjänade dem;

23 Och ödmjukade sig inte inför HERREN, såsom hans far Manasseh ödmjukade sig; utan Amon överträdde mer och mer.

24 Och hans tjänare gaddade ihop sig mot honom, och dräpte honom i hans eget hus.

25 Men landets folk dräpte alla dem som hade konspirerat mot kung Amon; och landets folk gjorde hans son Josiah till kung i hans ställe.

Kapitel 34

1 Josiah var åtta år gammal när han började att regera, och regerade i Jerusalem *under* trettioett år.

2 Och han gjorde *det som var rätt* i HERRENS åsyn, och vandrade på sin fader Davids vägar, och vek inte av *vare sig* till höger, eller till vänster.

3 Ty i sitt åttonde regeringsår, medan han ännu var ung, började han att söka sin fader Davids Gud: och i det tolfte året började han att rensa Judah och Jerusalem från höjderna, och lundarna, och de snidade avgudabilderna, och de gjutna avgudabilderna.

4 Och de bröt ner Baalims altaren i hans närvaro; och avgudabilderna, som *satt* högt över dem, högg han ner; och lundarna, och de snidade avgudabilderna, och de gjutna avgudabilderna, slog han sönder i

bitar, och gjorde stoft *av dem*, och strödde ut *det* över deras gravar som hade offrat åt dem.

5 Och han brände prästernas ben på deras altaren, och renade Judah och Jerusalem.

6 Och *han gjorde så* i Manassehs städer, och i Efraims, och i Simeons, ända till Naftalis *städer*, med sina hackor runt omkring.

7 Och när han hade brutit ner altarna och lundarna, och hade slagit sönder de snidade avgudabilderna till stoft, och huggit ner alla avgudar överallt i hela Israels land, *då* återvände han till Jerusalem.

8 Nu, i hans artonde regeringsår, när han hade rensat landet, och huset, sände han Shafan, Azaliahs son, och Maaseiah, stadens styresman, och Joah, Joahazs son, sekreteraren, för att reparera HERREN sin Guds hus. 9 Och när de kom till översteprästen Hilkiah, överlämnade de pengarna som hämtades in till Guds hus, som de leviter som vaktade dörrarna hade samlat in från Manassehs och Efraims hand, och från hela Israels kvarleva, och från hela Judah och Benjamin; och de vände tillbaka till Jerusalem.

10 Och de satte *dem* i handen på de arbetare som hade uppsikt över HERRENS hus, och de gav dem åt arbetarna som arbetade i HERRENS hus, för att reparera och förbättra huset:

11 Också åt hantverkarna och byggarbetarna gav de *av pengarna*, till att köpa huggen sten, och timmer

för sammanfogningar, och för att lägga golv i de hus som Judah kungar hade förstört.

12 Och männen förrättade arbetet troget: och deras tillsyningsmän *var* leviterna Jahath och Obadiah, av Meraris söner; och Zechariah och Meshullam, av kohathiternas söner, till att driva *arbetet*; och *andra av* leviterna, alla som var skickliga beträffande musikinstrument.

13 *De var också satta* över bärarna av bördor, och *var* tillsyningsmän över alla som utförde arbete i all slags tjänstgöring: och av leviterna *fanns det* skrivare, och tjänstemän, och dörrvakter.

14 Och när de hämtade ut pengarna som hämtades in till HERRENS hus, fann prästen Hilkihah en HERRENS lagbok *given* genom Mose.

15 Och Hilkihah svarade och sade till skrivaren Shafan, Jag har funnit lagboken i HERRENS hus. Och Hilkihah överlämnade boken åt Shafan.

16 Och Shafan förde boken till kungen, och meddelade åter kungen tillbaka, sägande, Allt som överlämnades åt dina tjänare, *det gör de också*.

17 Och de har samlat ihop de pengar som blev funna i HERRENS hus, och har överlämnat dem i tillsyningsmännens hand, och i arbetarnas hand.

18 Sedan berättade skrivaren Shafan för kungen, sägande, Prästen Hilkihah har gett mig en bok. Och Shafan läste den inför kungen.

19 Och det inträffade, när kungen hade hört lagens ord, att han rev sönder sina kläder.

20 Och kungen befallde Hilkihah, och Ahikam, Shafans son, och Abdon, Mikahs son, och skrivaren Shafan, och Asaiah, en tjänare till kungen, sägande,

21 Gå, fråga hos HERREN för mig, och för dem som är kvar i Israel och i Judah, angående orden i den bok som har blivit funnen: ty stor *är* HERRENS vrede som är utgjuten över oss, eftersom våra fäder inte har hållit fast vid HERRENS ord, så att göra enligt allt som är skrivet i denna bok.

22 Och Hilkihah, och *de* som kungen hade *utsett*, gick till profetissan Huldah, hustru till Shallum, klädkammarvaktaren, Tikvaths son, Hasrahs son; (hon bodde nu i Jerusalem, i skolan:) och de talade till henne *om* detta.

23 Och hon svarade dem, Så säger HERREN Israels Gud, Säg ni *till* den man som sände er till mig,

24 Så säger HERREN, Se, jag kommer bringa in ondska över denna plats, och över dess invånare, *ja* alla de förbannelser som är skrivna i den bok som de har läst inför Judah kung:

25 Eftersom de har övergett mig, och har tänt rökelse åt andra gudar, att de skulle provocera mig till ilska med sina händers alla verk; därför skall min vrede utgjas över denna plats, och skall inte utsläckas.

26 Och gällande Judah kung, som

sände er för att fråga hos HERREN, så här skall ni säga till honom, Så säger HERREN Israels Gud *om* de ord som du har hört;

27 Eftersom ditt hjärta blev mjukt, och du ödmjukade dig inför Gud, när du hörde hans ord mot denna plats, och mot dess invånare, och ödmjukade dig inför mig, och rev sönder dina kläder, och grät inför mig; ja, *därför* har jag också hört *dig*, säger HERREN.

28 Se, jag kommer samla dig till dina fäder, och du skall samlas till din grav i frid, inte heller skall dina ögon *behöva* se all den ondska som jag kommer bringa in över denna plats, och över dess invånare. Så de vände tillbaka *detta* ord *till* kungen.

29 Sedan sände kungen och församlade alla Judah och Jerusalems äldste.

30 Och kungen gick upp in till HERRENS hus, och alla Judah män, och Jerusalems invånare, och prästerna, och leviterna, och allt folket, stor och liten: och han läste inför deras öron alla de förbundsbokens ord vilken blev funnen i HERRENS hus.

31 Och kungen stod på sin plats, och gjorde ett förbund inför HERREN, att vandra efter HERREN, och att hålla fast vid hans bud, och hans vittnesbörd, och hans stadgar, av hela sitt hjärta, och av hela sin själ, att utföra förbundets ord vilka är skrivna i denna bok.

32 Och han fick alla som var närvarande i Jerusalem och

Benjamin att stå *till det*. Och Jerusalems invånare gjorde enligt Guds förbund, sina fäders Gud.

33 Och Josiah tog bort alla styggelser ifrån alla de länder som *hörde* till Israels barn, och fick alla som fanns i Israel att tjäna, *ja* att tjäna HERREN sin Gud. *Och under* alla hans dagar vek de inte av ifrån att följa HERREN, sina fäders Gud.

Kapitel 35

1 Därtill höll Josiah en påskhögtid åt HERREN i Jerusalem: och de dödade påskalammet på den fjortonde *dagen* i första månaden.

2 Och han satte prästerna i sina åligganden, och styrkte dem till tjänstgöringen i HERRENS hus,
3 Och sade till leviterna som undervisade hela Israel, vilka var heliga åt HERREN, Sätt den heliga arken i det hus som Solomon, Davids son, Israels kung, byggde; *den skall* inte *vara* en börda på *era* axlar: tjäna nu HERREN er Gud, och hans folk Israel,

4 Och förbered *er* enligt era fäders hus, enligt era avdelningar, enligt Davids, Israels kungs, skrivelse, och enligt hans son Solomons skrivelse.

5 Och ställ *er* på den heliga *platsen* enligt folkets era bröders fäders familjers uppdelningar, och *enligt* leviternas familjers uppdelningar.

6 Döda så påskalammet, och helga *er*, och förbered era bröder, att *de* må göra enligt HERRENS ord genom Mose hand.

7 Och Josiah gav åt folket, av hjorden, lamm och killingar, allt för påskoffer, för alla som var närvarande, till antalet 30 000, och 3 000 tjurar: dessa *kom* från kungens egendom.

8 Och hans furstar gav frivilligt åt folket, åt prästerna, och åt leviterna: Hilkiah och Zechariah och Jehiel, styresmän över Guds hus, gav 2 600 *småboskap* och 300 oxar åt prästerna till påskoffer.

9 Också Konaniah, och Shemaiah och Nethaneel, hans bröder, och Hashabiah och Jeiel och Jozabad, främst av leviterna, gav 5 000 *småboskap* och 500 oxar åt leviterna till påskoffer.

10 Så *gudstjänsten* var förberedd, och prästerna stod på sin plats, och leviterna i sina avdelningar, enligt kungens befallning.

11 Och de dödade påskalammet, och prästerna stänkte *med* blodet från deras händer, och leviterna flådde *dem*.

12 Och de tog bort brännoffren, att de skulle ge enligt folkets familjers uppdelningar, till att offra åt HERREN, såsom *det är* skrivet i Mose bok. Och så *gjorde de* med oxarna.

13 Och de rostade påskalammet med eld enligt föreskriften: men de *andra heliga offren* kokade de i grytor, och i kittlar, och i pannor, och delade ut *dem* kvickt bland allt folket.

14 Och därefter gjorde de i ordning åt sig själva, och åt prästerna: eftersom prästerna, Aarons söner,

var upptagna med att offra brännoffer och fettet ända till natten; därför förberedde leviterna åt sig själva, och åt prästerna, Aarons söner.

15 Och sångarna, Asafs söner, *var* på sin plats, enligt Davids bud, och Asafs, och Hemans, och kungens siare Jeduthuns; och dörrvakterna *väntade* vid varje port; de fick inte ge sig av från sin tjänstgöring; ty deras bröder leviterna förberedde för dem.

16 Så allt *för* HERRENS *gudstjänst* förbereddes på samma dag, att hålla påskhögtiden, och att offra brännoffer på HERRENS altare, enligt kung Josiahs befallning.

17 Och de Israels barn som var närvarande höll påskhögtiden vid den tiden, och det osyrade brödets högtid *i* sju dagar.

18 Och det fanns ingen påskhögtid lik denna hållen i Israel sedan profeten Samuels dagar; inte heller höll alla Israels kungar en sådan påskhögtid som Josiah höll, och prästerna, och leviterna, och hela Judah och Israel som var närvarande, och Jerusalems invånare.

19 Denna påskhögtid blev hållen i Josiahs artonde regeringsår.

20 Efter allt detta, när Josiah hade berett templet, kom Necho, Egyptens kung, upp för att strida mot Karchemish vid Eufrat: och Josiah drog ut mot honom.

21 Men han sände ambassadörer till honom, sägande, Vad har jag med dig att göra, du Judah kung? *Jag*

kommer inte emot dig denna dag, utan emot det hus som jag ligger i krig med: ty Gud befallde mig att skynda på: avhåll dig från att lägga dig i vad Gud gör, som är med mig, att han inte ska förgöra dig.

22 Dock ville inte Josiah vända bort sitt ansikte från honom, utan förklädde sig, att han skulle strida mot honom, och lyssnade inte till Nechos ord ifrån Guds mun, och kom för att strida i Megiddos dal.

23 Och bågskyttarna sköt mot kung Josiah; och kungen sade åt sina tjänare, För iväg mig; ty jag är svårt sårad.

24 Hans tjänare tog därför ut honom ur den vagnen, och satte honom i den andra vagnen som han hade; och de förde honom till Jerusalem, och han dog, och blev begravd i *en av* hans fäders gravar. Och hela Judah och Jerusalem sörjde över Josiah.

25 Och Jeremiah jämrade sig över Josiah: och alla sjungande män och de sjungande kvinnorna talade om Josiah i sina klagovisor intill denna dag, och gjorde dem till en förordning i Israel: och, se, de *är* nerskrivna i Klagovisorna.

26 Nu, de övriga av Josiahs gärningar, och hans godhet, i enlighet med *det som var* skrivet i HERRENS lag,

27 Och hans gärningar, de första och sista, se, de *är* nerskrivna i Israels och Judah kungars bok.

Kapitel 36

1 Sedan tog landets folk Jehoahaz, Josiahs son, och gjorde honom till kung i hans fars ställe i Jerusalem.

2 Jehoahaz *var* tjugotre år gammal när han började att regera, och han regerade *i* tre månader i Jerusalem.

3 Och Egyptens kung avsatte honom i Jerusalem, och fördömde landet med en *straffavgift på* etthundra talenter silver och en talent guld.

4 Och Egyptens kung gjorde hans bror Eliakim till kung över Judah och Jerusalem, och ändrade hans namn till Jehoiakim. Och Necho tog hans bror Jehoahaz, och förde honom till Egypten.

5 Jehoiakim *var* tjugofem år gammal när han började att regera, och han regerade elva år i Jerusalem: och han gjorde *det som var* ont i HERRENS, sin Guds, åsyn.

6 Mot honom kom Babylons kung Nebuchadnezzar upp, och fängslade honom med bojor, för att föra honom till Babylon.

7 Nebuchadnezzar förde också iväg utav kärnen tillhörande HERRENS hus till Babylon, och satte dem i sitt tempel i Babylon.

8 Nu, resten av Jehoiakims gärningar, och hans styggelser som han gjorde, och det som blev funnet i honom, se, de *är* nerskrivna i Israels och Judah kungars bok: och hans son Jehoiachin regerade i hans ställe.

9 Jehoiachin *var* åtta år gammal när han började att regera, och han regerade *i* tre månader och tio dagar

i Jerusalem: och han gjorde *det som var ont* i HERRENS åsyn.

10 Och när året var till ända, sände kung Nebuchadnezzar, och hämtade honom till Babylon, tillsammans med de fina kärnen som hörde till HERRENS hus, och gjorde hans bror Zedekiah till kung över Judah och Jerusalem.

11 Zedekiah *var* tjuugoett år gammal när han började att regera, och regerade *i* elva år i Jerusalem.

12 Och han gjorde *det som var ont* i HERRENS, sin Guds, åsyn, *och han* ödmjukade sig inte inför profeten Jeremiah *vilken talade* från HERRENS mun.

13 Och han gjorde också uppror mot kung Nebuchadnezzar, vilken hade fått honom *att* svära vid Gud: men han gjorde sin nacke styv, och förhärdade sitt hjärta *bort* från att vända till HERREN Israels Gud.

14 Därtill överträdde alla de främsta av prästerna, och folket, väldigt mycket enligt hedningarnas alla styggelser; och orenade HERRENS hus som han hade helgat i Jerusalem.

15 Och HERREN deras faders Gud sände till dem genom sina budbärare, stigande upp tidigt, och sändande; eftersom han ömkade sig över sitt folk, och över sin boning:

16 Men de hånade Guds sändebud, och föraktade hans ord, och behandlade hans profeter illa, till dess HERRENS vrede reste sig mot hans folk, till dess *det inte fanns* någon bot.

17 Därför hämtade han *in*

Chaldeernas kung över dem, som dräpte deras unga män med svärdet i deras helgedomshus, och *som* inte hade något förbarmande med en ung man eller ung kvinna, en gammal man, eller honom som gick böjd på grund av åldern: han gav *dem* alla i hans hand.

18 Och alla Guds hus kärll, stora och små, och HERRENS hus skatter, och kungens skatter, och hans furstars *skatter*; allt *detta* förde han till Babylon.

19 Och de brände upp Guds hus, och bröt ner Jerusalems mur, och brände upp alla dess palats med eld, och förstörde alla dess fina föremål.

20 Och dem som hade undkommit från svärdet förde han iväg till Babylon; där de var tjänare åt honom och hans söner ända tills Persiens rikes styre:

21 Så att uppfylla HERRENS ord genom Jeremiahs mun, till dess landet hade avnjutit sina sabbater: *ty* så länge som hon ska ligga övergiven har hon hållit sabbat, så att fullborda sjuttio år.

22 Nu, under Persiens kung Cyrus första år, att HERRENS ord *talat* genom Jeremiahs mun skulle uppfyllas, uppväckte HERREN Persiens kung Cyrus ande, så att han lät utfärda en proklamation över hela sitt rike, och också *skriftligen* i en skrivelse, sägande,

23 Så säger Cyrus, Persiens kung, HERREN himlens Gud har gett mig jordens alla riken; och han har befallt mig att bygga honom ett hus i

Jerusalem, som *ligger* i Judah. Vem
finns bland er av allt hans folk?

HERREN hans Gud *vare* med
honom, och låt honom dra upp *dit*.